

Revistă dedicată femeilor

Suflet de Femeie

Nr. 8, Martie 2012

CUPRINS

COLECTIVUL DE REDACȚIE:

Rodica Baci
Biserica Betania, Târgu Mureș

Mia Pop
Biserica Noul Legământ, Târgu Mureș

Lidia Aldea
Biserica Bethel, Târgu Mureș

Violeta Molonfălean
Biserica Filadelfia, Târgu Mureș

Adriana Someșan
Biserica Bethel, Târgu Mureș

Editorial	3
Despre Suflul de femeie	4-5
Recunoștința	6
Urare	7
Ce se întâmplă cand femeile se roagă?	8
Femeia transformată de Dumnezeu	9
Femeia de-a lungul timpului	10-12
Comori neprețuite	13
Dragostea	14
Nimic nu e întâmplător	15
Femeile Bibliei	16
Frontierele suferinței	17-18
Bogății cerești	19
Să vrei să fi vindecat este începutul vindecării	20-21
Vizitând Căminul Spital din Glodeni	22
Singurătatea, o alegere	23
Dragoste curajoasă	24
Cel ce a promis este Credincios	25
Hipertensiune Arterială	26
Sănătatea contează	27
Centrul medical MATER	28
Rețete	29
Momeala Satanei	30

DESIGNER:
Natalia Baci

CORECTURĂ
GRAMATICALĂ:
Melania Berghianu
Mihaela Berghianu

TIPĂRIT LA:
Apostrof

Dragi cititoare,

A venit primăvara și ne-am grăbit să scoatem un nou număr al revistei *Suflul de femeie* care să aducă bucurie și hrană pentru suflet femeilor de toate vârstele, doamne și domnișoare.

În România, luna martie este specială pentru femei, în ziua de 8 Martie se sărbătorește Femeia. Până în decembrie '89 se vorbea de ziua mamei dar după revoluția din 1989 ziua mamei a fost înlocuită cu ziua femeii. Această sărbătoare își are originea la începutul secolului trecut, în urma unor proteste și este strâns legată de mișcarea feministă. Primele revoluționare au fost angajatele unei fabrici de textile din New York, care cu câteva zile înainte de 8 Martie 1908 au protestat împotriva condițiilor grele de muncă, programului prelungit și a salariilor mici. Ele au stat în grevă câteva zile, până când, pe 8 martie, fabrica a luat foc și 129 de femei au murit, arse de vii. Apoi în 1910, la Copenhaga, în timpul Conferinței Internaționale a Femeii Socialiste, o activistă germană, Clara Zetkin, propune ca data de 8 martie să fie Ziua Internațională a Femeii.

În Rusia, pe 8 martie 1917 femeile au demonstrat împotriva regimului pentru pierderea în război a două milioane de soldați și pentru a primi dreptul la vot.

Femeile au dreptul și nevoia de a fi apreciate și aceasta nu doar o zi într-un an, dar ținând cont de originile sărbătorii de 8 Martie nu dorim să facem confuzie între feminism și feminitate. Stim bine care este rolul și locul rânduit de Dumnezeu pentru noi în familie, în biserică și în societate.

În calitate de fiice ale Lui Dumnezeu ne privim în oglinda Cuvântului Lui Dumnezeu și înțelegem care este idealul divin de feminitate, nu ne considerăm mai presus decât bărbații și nu intrăm în competiție cu ei. Stim că Dumnezeu în dragostea și înțelepciunea Sa nu a fost părtinitor și i-a înzestrat pe bărbați și pe femei cu caracteristici diferite, dar fiecare dintre acestea îl reprezintă pe Dumnezeu. Modelul nostru nu sunt femeile revoluționare de la

începutul secolului ci femeile evlavioase pe care le întâlnim pe paginile Sfintei Scripturi.

Ce am putea să vă oferim ca dar de ziua femeii în acest început de primăvară când ne mai dau târcoale „virozele” de tot felul și astenia de primăvară? Așa cum din punct de vedere fizic ne tratăm de aceste boli consumând fructe și legume care aduc un aport important de vitamine și minerale organismului nostru, la fel stau lucrurile și din punct de vedere spiritual.

Nu am găsit nimic mai potrivit decât un tratament cu vitamine pentru suflet, într-un mănunchi de gânduri bune, urări, meditații, învățături pe care le-am așternut cu smerenie pe paginile acestui număr.

Dorim ca citind aceste rânduri să fiți mângâiate, și încurajate, să rămâneți în continuare pline de vitalitate la dispoziția Lui Dumnezeu, îngrijindu-vă zi de zi de familiile și înfăptuind cu bucurie toate faptele bune pe care Dumnezeu Însuși le-a pregătit mai dinainte pentru fiecare dintre noi .

Rodica Baci
Biserica Betania
Târgu Mureș

Despre “Sufletul de femeie” Maria Magdalena

„Și mai erau și niște femei care fuseseră tămăduite de duhuri rele și de boli: Maria, zisă Magdalena, din care ieșiseră șapte draci; Ioana, nevasta lui Cuza, ispravnicul lui Irod; Susana, și multe altele, care-L slujeau cu ce aveau.” (Luca 8.2-3)

„...ucenicii s-au întors acasă. Dar Maria (Magdalena) ședea afară lângă mormânt și plângea.” (Ioan 20.11)

Medicul Luca, în calitate de fin observator al vieții și al caracteristicilor ființei umane, menționează, în primul fragment prezentat mai sus, câteva lucruri deosebit de interesante despre grupul femeilor care-L însoțeau pe Marele Învățător.

Astfel, Luca precizează, în primul rând, faptul că **toate femeile din acest grup au fost vindecate de Domnul**: unele de infirmități fizice, de boli, iar altele de infirmități spirituale, dependența de duhuri rele; mântuirea proprie fiind un privilegiu, dar și o condiție pentru a accede în poziția de slujitoare a Marelui Împărat.

În al doilea rând, toate aceste femei, spre deosebire de ucenici, **și-au oferit serviciile în mod voluntar**, hotărându-se **din proprie inițiativă** să-L însoțească și să-L slujească pe Marele Învățător cu bunurile de care dispuneau. Iată o distincție a „sufletului de femeie”: să te oferi să slujești, chiar și când nu ești solicitată să faci aceasta!

Doar un „suflet de femeie” a putut conștientiza atât de clar existența unor zone de slujire a lui Isus, cu privire la care Marele Învățător, foarte probabil, n-ar fi chemat pe cineva să intervină!

În al treilea rând, componența acestui grup de femei era mai eterogenă și mai surprinzătoare chiar și decât grupul ucenicilor care-L urmau pe Domnul: în grup se afla atât Maria Magdalena, o femeie care fusese la periferia vieții moral-spirituale a societății (cei șapte demoni semnificând depravarea ajunsă la

apogeu!) dar și Ioana - o doamnă din înalta societate, soție a unuia dintre cei mai bine văzuți și mai bogați demnitari din acea vreme - Cuza, administratorul lui Irod. Iată că, de multe ori, capacitatea de asociere feminină poate fi superioară celei masculine!

Și, în al patrulea rând, este surprinzător că în enumerarea femeilor care alcătuiau grupul la care ne referim, Maria Magdalena este menționată, invariabil, în „cap de listă”; așa cum, de altfel, apostolul Petru apare primul în toate listele cu ucenicii Domnului.

Este legitim să ne întrebăm, în acest context: Oare ce L-a determinat pe Duhul Sfânt să-i inspire pe autorii evangheliilor să stabilească o astfel de priorizare? În ce a constatat valoarea specială a Mariei Magdalena? Ce a avut ea mai mult și mai de preț decât celelalte femei?!

Dacă facem o analiză temeinică, putem constata faptul că ceea ce a avut Maria Magdalena la „superlativ” a fost, în primul rând, **pocăința ei profundă** și, în al doilea rând, **iubirea ei nețărnută pentru Isus**.

Trebuie să înțelegem faptul că, din perspectiva Sfintei Treimi și a Cerului întreg, valoarea primordială a omului constă în nivelul și amplitudinea pocăinței personale; pentru că numai în raport cu pocăința noastră, Dumnezeu ne smulge din împărăția lui Satan; ne dezbracă de firea animalică și, uneori, demonică; ne curăță de toate întinăciunile păcatului și ne strămută în Împărăția Fiului dragostei Sale, înveșmântându-ne cu frumusețile ce decurg din noua noastră calitate de fii ai (fiice ale) lui Dumnezeu.

Iar, în al doilea rând, Fiul lui Dumnezeu așteaptă și apreciază la noi **dragostea dintâi**, pe care laodicienii o părăsiseră, **dragostea credinciosului pentru Dumnezeu**.

Din acest ultim punct de vedere, dragostea Mariei Magdalena este una de excepție și definește, prin excelență, „specificitatea feminină”, „sufletul de femeie”!

În **Ioan 20:11**, după cum am prezentat și la început, stă scris: **„ucenicii s-au întors acasă. Dar Maria ședea afară lângă mormânt și plângea...”**

Sublinierea „dar Maria” este izbitoare și elocventă. Ceilalți ucenici s-au dus acasă; bărbații s-au dus acasă, **dar Maria nu s-a dus și ea!** Asistăm aici la dragostea și devotamentul feminin, la ceea ce are mai de preț „sufletul de femeie”! Mariei Magdalena i se iertase mult. Prin urmare, ea iubea mult. Nu doar teoretic, ci faptic! Și, în iubirea ei profundă, nesolidarizându-se cu poziția ucenicilor, ea a ales să stea de strajă, singură, lângă mormânt, ignorând și sfidând orice riscuri. Dar nu stătea oricum, ci plângând! Plângea pentru că-L pierduse pe Mântuitorul ei și pentru că cineva Îi furase Acestuia trupul! Pentru ea, fără Isus, tot Universul era gol și fără semnificație; iar propria ei viață devenise fără sens! „Logica masculină” ajunsese destul de repede la concluzia că nu mai are rost să se mai insiste în acest caz - totul se sfârșise (!?) ; dar „intuiția feminină” și, mai ales, „dragostea sufletului feminin” a perseverat cu o stăruință incredibilă și uimitoare.

Iar rezultatul n-a întârziat să apară. Când Maria și-a întors privirea de la toți și de la toate, căutând-L pe Iubitul inimii ei, Acesta i S-a revelat, chemând-o pe nume: „Maria!”. Un proverb popular,

pornind de la comparația cu apariția curcubeului pe timp de ploaie, afirmă următoarele: „Dacă genele nu au lacrimi, sufletul nu are curcubeu!”

Și așa a fost și în cazul acestei femei, model al superbului „suflet de femeie”: prin perdeaua de lacrimi care-i brăzdau chipul, Maria Magdalena, a avut parte de revelația lui ISUS HRISTOS, gloriosul „Curcubeu al Speranțelor Umanității”!

Fie să învățăm, fiecare, de la „modelul Maria Magdalena”, acest veritabil „suflet de femeie”, care, mai presus de a defini un gen uman, ilustrează o statură moral-spirituală atât de plăcută Mântuitorului! Dumnezeu să ne ajute!

Iacob Berghianu

Președintele comisiei Penticostale interjudețene

Pastor Iacob Berghianu alături de soția sa Anemarie și doi din cei 4 nepoși

Recunoștința

Se spune că mamele au vârsta unică. Nu sunt mame tinere și mame bătrâne, mame urâte și mame frumoase. Sunt doar atât: mame.

Îmi amintesc de o întâmplare adevărată despre o femeie care își veghea mama decedată și plângea neconținut la capătul ei. Fiul ei a întrebat-o: "Mamă, de ce plângi? Știi că bunica era foarte bătrână, era bolnavă și neputincioasă....chiar nu ai fi vrut să plece acasă la Domnul? Femeia a răspuns: "Ai dreptate, fiule! Era bătrână..., era neputincioasă..., bolnavă, dar: "mama tot mamă rămâne cât trăiește!".

Fiecare observăm cât de repede trece timpul. În curând vom serba ziua de 8 Martie. Obişnuim cu această ocazie să ne gândim mai mult la mamele noastre.

La fel ca și noi, ele traversează etape noi ale vieții, confruntându-se cu singurătatea sau cu văduvia, care sunt perioade grele. Dar să nu uităm un lucru: dragostea unei mame pentru copilul ei nu îmbătrânește.

Un proverb spune că "pe nimeni nu chinuim mai mult ca pe propria mamă și pentru dragostea ei, jertfim cel mai puțin, știind că dragostea și iertarea mamei ne-a fost dată pentru toată viața și orice s-ar întâmpla, rămâne neschimbată."

Privind la noi, vedem că Dumnezeu a pus în visteria inimii noastre multe lucruri bune. Să scoatem dar recunoștința și dragostea, să le dăruim mamei, nu doar de 8 Martie, ci toată viața. Să le îndulcim anii bătrâneții cu un cuvânt bun, cu o încurajare, cu un buchet de flori sau cu o vizită.

Când ele vor auzi rostindu-se cuvântul "mama", se vor trezi în sufletul lor amintirile anilor trecuți, atunci când erau înconjurate de cei dragi, de copii. Vor retrăi clipele frumoase cu bucuri, cu împliniri, cu întâmplări hazli și chiar cu probleme. Vor simți din nou bucuria vieții. Am rămas impresionată de un articol intitulat: "Când ești stresată, sună-ți mama!", în care se trata efectul pozitiv pe care îl are cuvântul mamei asupra stării sufletești a copilului. Din experiență vorbind, și cuvântul copiilor are efect asupra mamei. Dumnezeu a pus în noi "suflet de femeie", sensibil la nevoile altora. Haideți să dăm grai la tot ce a pus Creatorul bun în noi. Lucrul acesta va inspira și generațiile viitoare să clădească relații puternice între bunici, părinți și copii. "Tot ce sunt, sau sper să devin îi datorez îngerului care a fost mama." (Abraham Lincoln)

Virginia Rusu
Biserica Golgota
Cornești

Fă-ți timp, pentru suflet femeie!

Ai grija de tine într-un mod special luna aceasta.

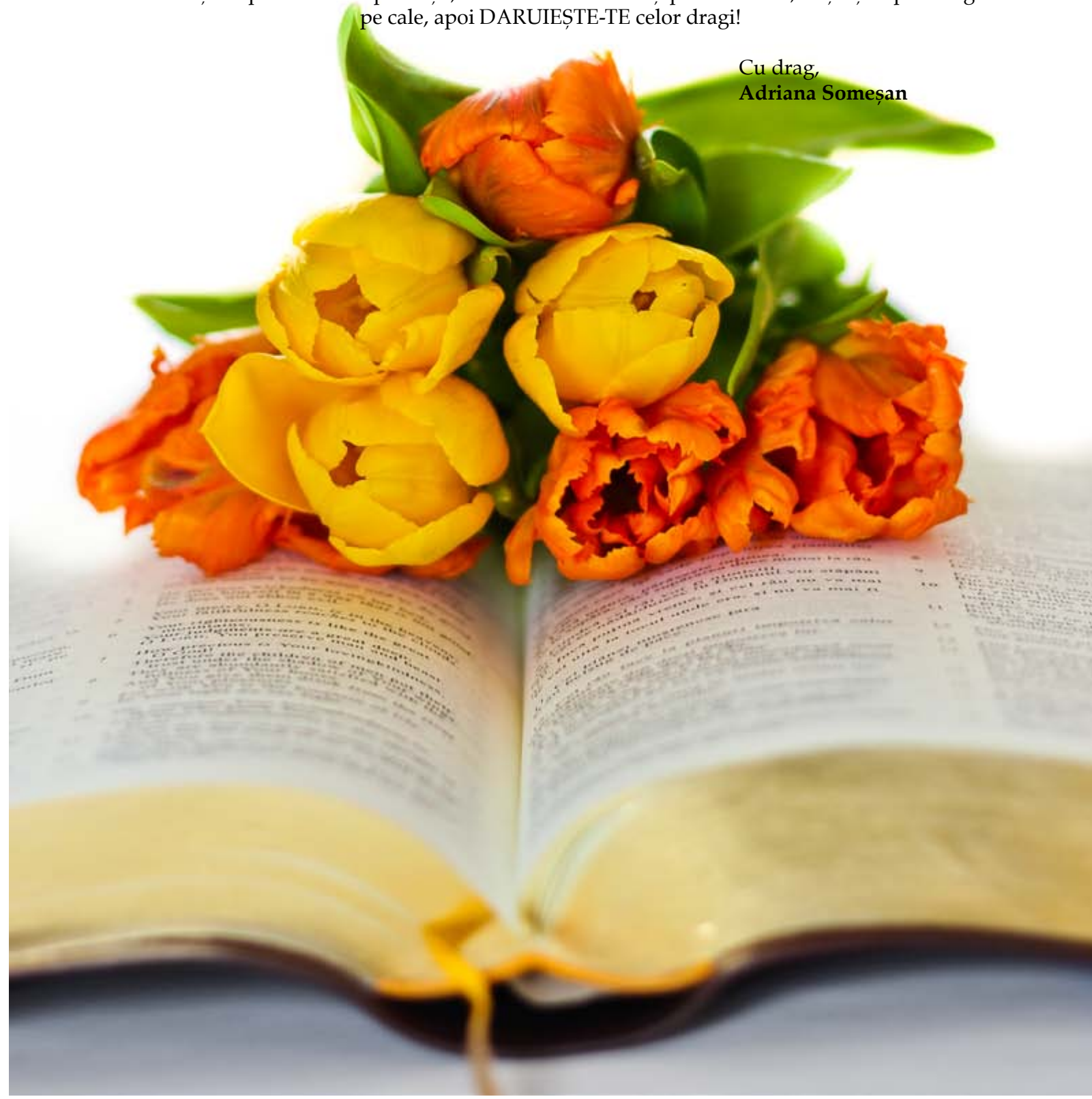
Ai grijă să faci mai întâi pentru tine cea ce faci cu atâta devotament pentru ceilalți. Ceea ce faci pentru cei dragi, când te străduiești în fiecare zi să le slujești, să le luminezi calea, să-i încurajezi, să le ridici povara, ca să le fie lor mai ușor, cea ce faci pentru ceilalți când simți că sufletul ți-e prăbușit în tine, când resursele fizice și s-au terminat, îți aduni puteri nici tu nu știi de unde, te ridici și mergi mai departe, visând visele lor, plângând plânsul lor ... Dar cum ai putea continua să te daruiești, dacă nu ai grija să pui la loc ceea ce dăruiești cu atâta dragoste celor din jurul tău? Cum ai putea să le liniștești celorlalți setea, dacă vasul tau este gol? Cum ar putea lampa ta să ardă, să lumineze calea altora, dacă nu ai grijă să pui ulei în ea?

Fă-ți timp să stai de vorbă cu tine!

Fă-ți timp să fi singură cu Domnul, este izvorul puterii, a luminii, al celei mai duiosă partașii.

Fă-ți timp să-ți umpli vasul ca să poți oferi mai departe din dragostea Lui. Fă-ți timp mai întâi să primești, să te luminezi tu însăși pe dinăuntru, să-ți așezi pasul sigur pe cale, apoi DARUIEȘTE-TE celor dragi!

Cu drag,
Adriana Someșan

Ce se întâmplă când femeile se roagă?

Articolul de față a căpătat contur în urma unei lecturi parcurse cu ceva timp în urmă și anume „Ce se întâmplă când femeile se roagă?”. Mi-am dorit tare mult să împărtășesc aceste gânduri cu fiecare tânără, femeie, mamă sau bunică și tocmai de aceea le-am așternut aici în speranța că fiecare dintre noi se va opri puțin din alergătura zilnică și va găsi plăcere și bucurie parcurgând aceste câteva rânduri.

Marea putere pe care o are rugăciunea fierbinte a celui neprihănit are la bază niște premise prezentate chiar de către Evelyn Christenson, autoarea cărții mai sus menționate. Acestea, odată învățate și însușite ne vor ajuta să devenim acele femei care vor reuși să vegheze asupra căilor familiei lor...și care vor fi apreciate pentru rodul muncii lor în toată vremea (parafrizat Prov 31:27a-31a).

1. Unde ne rugăm? - Dimensiunea spațială a rugăciunii

Ci tu, când te rogi, intră în odăița ta, încuie ușa după tine și roagă-te Tatălui tău care este în ascuns; și Tatăl tău care vede în ascuns îți va răsplăti. Matei 6:6

Imaginea unui aisberg de un albastru strălucitor din Alaska desprins dintr-un ghețar de dimensiuni colosale se perindă în paginile unei reviste care nu ezită să compare rugăciunea din odăiță cu acest gigant înghețat. Trei sferturi din corpul aisberg-ului se află sub apă – ascuns vederii. Doar un singur sfert este vizibil la suprafața apei. Fără doar și poate rugăciunea noastră trebuie să se asemene cu acest aisberg. Un sfert dezvăluit în grupurile publice de rugăciune și restul trei sferturi ascunse vederii, în cămăruța noastră secretă.

2. Când ne rugăm? – Dimensiunea temporală a rugăciunii

Rugați-vă neîncetat. Tesaloniceni 5:17

Ai stat vreodată într-o cameră înaintea unei persoane dragi? Ați vorbit tot timpul? Te-ai simțit obligată să-i vorbești? Ai început cumva să ții un discurs formal? Când ești în prezența persoanei dragi nu e nevoie de o conversație „de încălzire” pentru a avea parte de o comunicare reală și relaxată. Mereu va fi o linie de comunicare deschisă între tine și persoana dragă ție.

Pe același principiu se aliniază și rugăciunea fără încetare pe care Pavel a prezentat-o tesalonicenilor.

3. Cui ne rugăm? – Dimensiunea verticală a rugăciunii

Împotriviți-vă diavolului și el va fugi de la voi. Aproiați-vă de Dumnezeu și El se va apropia de voi. Iacov 4:7-8

E nevoie de un timp de liniște, când îndepărtăm din jurul nostru orice gând sau orice altceva ne-ar putea distra atenția. Aceasta nu presupune conversație cu Dumnezeu, ci o totală apropiere a minții noastre de El și, apoi, așa cum a promis, El se va apropia de noi.

Moise s-a apropiat de Dumnezeu când s-a sculat dis-de-diminează și s-a suit pe Muntele Sinai(Exod34:4, 19-35)

4. Dimensiunea orizontală a rugăciunii - rezultatele

Și fără credință este cu neputință să fim plăcuți Lui! Căci cine se apropie de Dumnezeu trebuie să creadă că El este și că răsplătește pe cei ce-L caută (Evrei 11:6).

Dacă ne oprim puțin observăm că ceea ce avem înaintea ochilor noștri e de fapt o mișcare circulară a rugăciunii. Nu ne putem ruga în mod eficient dacă există păcat în viețile noastre. Am arătat cum trebuie să ne rugăm în voia Sa pentru ca rugăciunile noastre să fie ascultate. Am vorbit despre nevoia de a ne apropia de Dumnezeu și de a ne încălzi în soarele iubirii Lui, fiindcă El nu greșeste niciodată. Acest ultim punct reprezintă rezultatul vizibil al rugăciunii noastre lucrative de aici de pe pământ. Autoarea cărții ne dezvăluie faptul că nu poate exista o dimensiune orizontală a rugăciunii, fără ca mai întâi să fi existat o dimensiune verticală – apropierea de Dumnezeu. Cel ce se roagă îi cere lui Dumnezeu Tatăl, care primește rugăciunea, o cerne prin sita voii Lui, apoi se îndreaptă în jos pentru a schimba oameni și circumstanțe aici, pe pământ.

Un rezultat specific al rugăciunii, pe plan orizontal, este unitatea – în biserică, în casele noastre, în comunitate.

Ce se întâmplă când ne rugăm? Se întâmplă lucruri! Avem siguranța că nu ne aruncăm rugăciunile noastre într-un butoi fără fund. Datoria noastră este doar să le trimitem în sus, Tatălui ceresc, care la timpul Lui, în felul Lui, potrivit voii Sale, le va răspunde aici pe pământ.

Noi ca și tinere, femei, mame sau bunici e important să știm că există o putere extraordinară în rugăciune atunci când toate ne rugăm în același timp pentru aceleași nevoi.

Multe se întâmplă când ne rugăm. Răspunsurile vin atunci când ne rugăm prin credință și încredere. Pe măsură ce ne rugăm crezând, vedem o pătrime din rezultat în dimensiunea orizontală a rugăciunii.

De aceea vă chem pe fiecare în parte să nu ne mai îngrijorăm de nimic, și ÎN ORICE LUCRU, dar în orice lucru să aducem cererile noastre la cunoștința lui Dumnezeu, prin RUGĂCIUNI și cereri, cu mulțumiri.

E la îndemâna noastră acest minunat instrument divinhaideți să ne bucurăm de el și să-l folosim cu drag. Sursa : „Ce se întâmplă când femeile se roagă?” Evelyn Christenson

Camelia Mărginean
Biserica Filadelfia
Târgu Mureș

Femeia, transformată de Dumnezeu

Primăvara este unul dintre cele mai frumoase anotimpuri prin care DUMNEZEU ne poate vorbi. Putem vedea transformarea victorioasă a naturii, de pildă ghiociei, care înfruntă gerul iernii și își fac apariția foarte grațioși, ca să ne încante prin gingășia și frumusețea lor. Dumnezeu poate face o astfel de transformare și în inimile noastre, care poate au fost cuprinse de o perioadă de răceală, ca un ger ce îți îngreunează respirația. El poate topi acea gheață care a învăluit sufletele noastre și poate crește ghiocelul fragil al speranței.

Fiecare femeie a fost creată să fie unică, prin urmare, LUI îi pasă în mod personal de tine.

Dragostea lui Hristos pentru tine este o dragoste pe care poți să te bizui, deoarece aceasta te poate susține. Un argument pentru această iubire găsim în Ioan 11:5 “Și Isus iubea pe Marta, și pe sora ei”. Maria și Marta sunt două surori din Betania care l-au găzduit pe Isus în casa lor. Maria și Marta au personalități diferite, care trec printr-o transformare profundă. Cea îndrăzneată devine smerită, iar cea blândă, curajoasă.

Maria în atitudinea ei știa să aleagă partea cea bună a lucrurilor, pe când Marta a avut nevoie de o corecție (muștrare). Când Marta s-a plâns Mântuitorului de atitudinea surorii sale, Isus i-a explicat că pentru El e mult mai importantă intimitatea cu cei dragi ai Lui decât slujirea lor. Marta considera că valoarea ei constă în ospitalitatea oferită, însă Isus dorea să o învețe că ea este prețioasă prin simplu fapt că era a LUI, oferindu-i o credință nouă.

Marta trăiește un nou fel de intimitate cu Isus, care apare doar atunci când primești și aplici corecția venită din partea Lui. Privirea ei trebuia mutată de pe lucrurile trecătoare, pe cele care nu trec niciodată. Vedem o Marta transformată care își schimbă prioritățile. Din inima ei organizată, responsabilă dar educabilă, izvorăște una din cele mai mari mărturisiri de credință, (Ioan 11:25-27): “Isus i-a zis: Eu sunt învierea și viața. Cine crede în Mine, chiar dacă ar fi murit, va trăi. Și oricine trăiește, și crede în Mine, nu va muri niciodată. Crezi lucrul acesta?” “Da, Doamne,” I-a zis ea, “cred că Tu ești Hristosul, Fiul lui Dumnezeu, care trebuia să vii în lume.”

Din femeia cu foarte multe griji, nerăbdătoare și uneori pretențioasă vedem o femeie cu o inimă schimbată, pe care doresc să o avem fiecare. Sunt

convinsă că Marta a fost nevoită să slujească și după ce a avut loc transformarea, dar acum o făcea cu mai multă bucurie și dragoste, prioritatea fiind relația ei personală cu Dumnezeu.

Dacă uneori ne aflăm într-o stare precum era Marta odinioară, tot ce avem de făcut este să răspundem cu o inimă educabilă și vom fi surprinse de schimbarea ce se va produce. Dumnezeu vrea ca transformarea care se produce în interior să se oglindească și pe chipurile noastre. Aș putea da aici ca un mic exemplu o relatare a unei povestiri. La un colegiu s-au înscris mai multe fete, foarte frumoase. După 30 de ani de la absolvire, li s-a propus să revină în campus pentru o scurtă vizită. O parte din ele nu mai aveau frumusețea anilor tinereții, minunea tinereții lor nu durase, însă unele chiar dacă aveau chipul crestă de trecerea anilor, aveau o sclipire, o frumusețe care radia pe chipul lor. Frumusețea aceea radia dintr-o inimă curată. Oglindeau pe chip o frumusețe spirituală interioară. Colegele lor, se întrebau ce salon de frumusețe frecventau, însă adevărul era ca ele frecventau “salonul de frumusețe al Lui Dumnezeu”.

Este foarte important să fi gata să adopți o nouă atitudine, o atitudine transformatoare, care îți schimbă trăsăturile din interior spre exterior. Dragostea lui Hristos pentru tine este o dragoste, pe care poți să te bizui, pentru că aceasta te va susține în procesul de transformare.

Haideți să dorim și noi să vizităm “Salonul de frumusețe al Lui Dumnezeu”. Sunt sigură că după aceea vom emana în jur farmec, blândețe și căldură, toate acestea ne vor transforma în femei plăcute, care au ca prioritate inimitatea cu Dumnezeu.

Îndrăznește să te bucuri că ești FEMEIE .

Violeta Molomfălean
Fericita mamă a cinci copii
Biserica Filadelfia
Târgu Mureș

Femeia, de-a lungul timpului

În zilele noastre se vorbește mult despre rolul femeii în societate și în ceea ce ne privește, în creștinism. Nu întâmplător găsim femeia cel mai adesea în școală, în spital, acolo unde este nevoie de sensibilitate, compasiune, empatie, milă sau de caritate.

În tumultul și zgomotul vieții moderne, femeia creștină alege slujirea în umilință, în smerenie, în tăcere. Contează atât de puțin cât facem, pare să spună ea, și e atât de important câtă iubire am pus în ceea ce facem, pentru că aceasta are relevanță nu numai înaintea oamenilor, ci mai ales înaintea lui Dumnezeu. Despre slujirea pe care femeia o are în societatea noastră și rolul, poziția pe care femeia a avut-o de-a lungul timpului în Biserică, s-au scris multe lucruri. Au existat o multitudine de păreri și de teorii, dar și tot felul de obiceiuri și tradiții. M-am aplecat cu interes asupra acestui subiect, am citit cărți, articole, am ascultat predici cu această temă, m-am documentat. Dar mai mult decât toate, mai presus decât orice sursă, m-am aplecat asupra Sfintelor Scripturi, căci din ele aflăm ceea ce Dumnezeu ne cere să fim, noi femeile, în societate și în biserică. Pe lângă informațiile adunate, am înmănușat și câteva considerații personale pe marginea acestui subiect, cu dorința de a înțelege mai bine voia suverană a lui Dumnezeu pentru mine, pentru fiecare dintre noi. Suntem create de Dumnezeu cu un scop, fapte așa de minunate!

Dumnezeu a pus în noi atâtea lucruri minunate și așteaptă de la noi să folosim aceste daruri cu care El ne-a înzestrat. Cum am putea ține numai pentru noi iubirea, blândețea, bunătatea, gingașia, zâmbetul, delicatețea, smerenia, simplitatea și atâtea alte daruri pe care semenii noștri, bărbații, le-au primit ... mai cu măsură, sau unele chiar deloc.

De obicei, atunci când se abordează acest subiect și anume, poziția femeii în biserică, se folosesc două pasaje biblice cunoscute: 1. 1 Corinteni 14:34-35: *“Femeile să tacă în adunări, căci lor nu le este îngăduit ca să ia cuvântul în ele, ci să fie supuse, cum zice Legea. Dacă voiesc să capete învățătură asupra unui lucru, să întrebe pe bărbații lor acasă, căci este rușine pentru o femeie să vorbească în biserică.”* 2. 1 Timotei 2:11-12: *“Femeia să învețe în tăcere, cu toată supunerea. Femeii nu-i dau voie să învețe pe alții, nici să se ridice mai presus de bărbat, ci să stea în tăcere.”*

Nu de puține ori, ni s-a explicat prin predici, studii biblice sau prelegeri că există mai multe posibilități de interpretare.

O primă variantă de interpretare este aceea de a lua cuvintele lui Pavel așa cum sunt și de a le aplica în orice timp și în orice loc. Această interpretare ar avea drept urmare necesitatea ca în toate bisericile creștine femeile să tacă, să nu aibă dreptul de a se ruga, de a instrui copiii, probabil și de a cânta într-un cor al bisericii. Să ne imaginăm cum ar arăta o

astfel de biserică, dacă ne-am simți bine în ea și mai ales, dacă aceasta ar fi voința lui Dumnezeu.

O altă posibilitate de interpretare ține cont de o afirmație pe care o face un alt apostol, și anume Petru, în legătură cu scrierile lui Pavel:

2 Petru 3:15-16: *“...Cum v-a scris și preaiubitul nostru frate Pavel, după înțelepciunea dată lui, ca și în toate epistolele lui, când vorbește despre lucrurile acestea. În ele sunt unele lucruri greu de înțeles, pe care cei neștiutori și nestatornici le răstălmăcesc ca și pe celelalte Scripturi, spre pierzarea lor.”* Petru nu ne lasă nici o clipă să înțelegem că în epistolele lui Pavel ar exista idei greșite, influențe păgâne sau filozofii deșarte. El vrea să înțelegem însă că în scrierile lui Pavel sunt unele lucruri adânci, la care nu se ajunge decât dacă se sparge coaja aparențelor. Doar în felul acesta se poate ajunge la miezul hrănitor al adevărului.

Care din cele trei posibile interpretări vi se pare corectă ?

Această ultimă interpretare, este singura posibilitate acceptabilă și realistă. Ea ne solicită un studiu mai profund, o abordare a scrierilor lui Pavel în context. Noi trebuie să înțelegem de ce a afirmat apostolul un anumit lucru și în ce context istoric și cultural a spus-o. De asemenea, trebuie să înțelegem dacă ceea ce a afirmat Pavel este o poruncă (îndemn, recomandare, sfat) locală sau universală și care este principiul pe care-l putem extrage din

scrierile lui. Apoi, trebuie să înțelegem cum poate fi aplicat acest principiu pretutindeni și oricând în biserică secolului douăzeci și unulea.

Îată câteva observații utile:

1. Situația bisericii din Corint la data la care Pavel scria cele două epistole, nu era de învidiat. Putem înțelege că în biserică din Corint erau o mulțime de probleme:

- Credincioșii bisericii erau împărțiți în partide (1 Corinteni: 1)
- Unii membrii trăiau în păcate fățișe, fără ca biserică să ia măsuri (1 Corinteni: 5)
- Unii membrii apelau la instanțele judecătorești laice, în cazul unor neînțelegeri, în loc să apeleze la autoritatea bisericii (1 Corinteni: 6)
- În timpul serviciului divin al Sfintei Cine, cei bogați mâncau și beau, în timp ce membri săraci sufereau de foame (1 Corinteni: 11)
- Există neorânduială și dezordine în timpul desfășurării serviciilor divine (1 Corinteni: 14)

Atunci când vrem să înțelegem sensul îndemnului lui Pavel ca *“femeia să tacă în adunări”*, trebuie să ținem cont de situația existentă la acea dată în biserică din Corint.

2. Pavel, pentru a se dedica total lucrării de predicare a Evangheliei, a rămas necăsătorit. Unii ar putea trage concluzia greșită că Pavel era un misogin și de aceea el nu ar fi suportat prezența femeilor în activitățile bisericii. Ideea aceasta însă, nu are niciun temei biblic. Epistolele sale ne oferă sufi-

ciente argumente că Pavel a apreciat lucrarea femeilor în biserică, că a încurajat această lucrare și a evidențiat-o ori de câte ori a avut ocazia.

Îată câteva exemple:

• Faptele Apostolilor 16:11-15, Este vorba de lucrarea lui Pavel în localitatea Filipi. Este important să înțelegem că Filipi era o cetate grecească, deoarece în cultura greacă era o rușine pentru un bărbat să stea de vorbă cu o femeie. În ciuda acestei stări de lucruri, Pavel “a șezut jos și a vorbit femeilor”, iar în urma predicării, are loc convertirea și botezul Lidiei - o vânzătoare de purpură din Tiatira.

• Filipeni 4:3, Pavel amintește de ajutorul primit în lucrarea lui Dumnezeu din partea a două femei credincioase: Evodia și Sintichia, amintind că numele lor sunt scrise în cartea vieții.

• Faptele Apostolilor 18:24-27, Apolo - un iudeu credincios, având darul vorbirii și remarcându-se ca fiind “tare în Scripturi”, vine la Efes și predică Evanghelia. Aquila și Priscila îl iau la ei și îl instruiesc mai în amănunt cu privire la “calea Domnului”. Reținem că cei doi erau o familie, iar Priscila, deși femeie, participa la instruirea lui Apolo.

• Romani 16, Pavel trimite o serie de salutări unor membri ai bisericii din Roma. Printre numele amintite, remarcăm și pe cele ale unor femei creștine care sunt apreciate de apostol pentru activitatea lor în biserică. Lista începe cu o

femeie: Fivi - diaconiță a bisericii din Chencrea - lăudată pentru efortul făcut de ea în lucrarea lui Dumnezeu (vers. 1). Urmează apoi salutul trimis Priscilei și lui Aquila (vers. 3-4). Prima salutată de Pavel este Priscila, lucru inadmisibil potrivit mentalității grecești. Și totuși Pavel o face, dovedind că nu ține cont de filozofia lui Aristotel și de cultura greacă atunci când e vorba de Biserica lui Christos. Versetul 6 conține salutul trimis Mariei, apreciată pentru lucrarea făcută în biserică sa. Versetul 12 conține salutul către Trifena, Trifosa și Persida - femei apreciate pentru lucrarea lor. Mama lui Ruf nu e numită, însă Pavel apreciază că ea s-a purtat ca o mamă față de el (vers. 13). În sfârșit, Iulia - sora lui Nereu - este și ea salutată de apostol.

Faptele Apostolilor 21:8-9 : Sunt amintite cele 4 fiice ale lui Filip evanghelistul, despre care se spune că prooroceau. Apostolul Pavel le scrie corintenilor că *“cine proorocește, vorbește oamenilor spre zidire, sfătuire și mângâiere”* (1 Corinteni 14:3)

Așadar, Noul Testament recunoaște lucrarea celor patru fiice ale lui Filip ca fiind o lucrare de zidire și instruire deosebit de importantă pentru biserică.

Este cât se poate de clar, din cele de mai sus, că Pavel nu a fost un misogin. El a apreciat rolul și lucrarea femeii în biserică creștină a primului secol. A lăudat această lucrare, a încurajat-o și a recunoscut că femeia poate deține slujbe

în sânul unei biserici.

Atunci de ce a afirmat Pavel: "femeia să tacă în adunări"? Sau "femeii nu-i dau voie să învețe pe alții"? Se contrazice Pavel pe sine?

Pentru a găsi un răspuns la această întrebare, ne este de mare folos să înțelegem contextul istoric și cultural în care el a făcut aceste afirmații. Care era condiția femeii în societatea din timpul lui Pavel? Lumea în care lucra și predica apostolul era dominată de elenism. În Grecia, dar și în țările în care a pătruns influența grecească prin cuceririle lui Alexandru Macedon, statutul femeii era deplorabil:

- Femeia nu avea voie să iasă din casă neînsoțită. Dacă trebuia să iasă din casă, era obligată să fie însoțită de o doică.

- Era umilitor pentru un bărbat să-și însoțească soția la ieșirea din casă.

- Bărbatul mergea înainte, soția rămânea în urmă, iar cei doi nu comunicau.

- Femeia nu avea nici o educație intelectuală.

- Filozofii greci învățau că e o pierdere de vreme să stai de vorbă cu o femeie. Doar la înmormântări se permitea bărbaților să stea de vorbă în public cu soțiile lor.

- Închinarea se făcea în temple separate.

- Aristotel - profesorul lui Alexandru Macedon - învăța că bărbatul este mintea, iar femeia este trupul. Mintea comandă, iar trupul execută. Tot el învăța că femeia este un accident al naturii.

Acestea erau concepțiile grecilor pe care Alexandru Macedon le-a răspândit în toate teritoriile cucerite. Din nefericire, multe din aceste mentalități s-au păstrat până în zilele noastre. La evrei, ca și la egipteni, până să ajungă sub influența filozofiei și culturii grecești, condiția femeii era cu totul alta. Proverbe, capitolul 31, zugrăvește statutul femeii în societatea iudaică dinaintea de robia babiloniană. Solomon vorbește, cu circa 900 de ani înainte de Christos, de femeia cinstită, înțeleaptă și

educată, care știe să-și organizeze casa, care conduce afaceri prospere, care are libertate de mișcare și are inițiative. Nu trebuie să trecem cu vederea exemple concrete de femei, de pe paginile Vechiului Testament, care s-au remarcat prin lucrarea, inițiativa sau înțelepciunea lor în sânul poporului ales.

Maria, sora lui Moise, era profet, deci avea înzestrarea de a-i instrui pe cei din popor cu privire la calea Domnului. Debora, judecătoarea peste popor într-o perioadă tulbură, strălucește ca o femeie plină de curaj, inteligență și inițiativă. Biruința lui Barac a fost obținută la umbra influenței acestei femei curajoase și capabile.

Aceeași condiție o avea femeia și în Egiptul antic. Când Herodot a vizitat Egiptul, a rămas uimit văzând femei făcând comerț, având independență în acțiune, stăpânind averi mari, în timp ce bărbații lor stăteau acasă. Herodot însă considera această stare de lucruri ca fiind "o barbarie".

După întoarcerea din exilul babilonian, iudeii au căzut sub puternica influență a culturii grecești, iar condiția femeii iudaice s-a schimbat radical. Această a început să fie desconsiderată și privită ca o simplă proprietate a bărbatului. Rabinii au găsit și argumente în favoarea noii atitudini față de femeie, folosindu-se de porunca a zecea, unde femeia este amintită printre obiecte, animale sau ființe cu statut social inferior: casa, boul, robii, etc. Tot ei, rabinii, învățau că bărbatul nu trebuie să discute cu o femeie decât strictul necesar. Între iudei, rabinii și fariseii care se respectau, nu stăteau de vorbă cu soțiile lor.

În ceea ce privește ținuta femeii, aceasta era acoperită chiar și în casa ei. Femeia nu avea voie să-și despoalească părul, acesta fiind un motiv de divorț.

În privința închinării, în sinagogi bărbații stăteau în față, iar femeile în spate, după o perdea, neavând voie să spună nimic. Femeile erau private de orice formă de educație.

Dacă înainte de elenizare femeia avea aceleași drepturi ca și bărbatul, după pătrunderea filozofiei și culturii grecești, statutul său social s-a degradat radical.

Departa de a fi un misogin și departa de a desconsidera femeia în biserică, Pavel a fost preocupat permanent ca femeia să-și redobândească statutul ei de la început: egală în drepturi, privilegii și obligații cu bărbatul. Pavel e singurul predicator care predică nevoia ca femeia creștină să învețe, să se instruiască, pentru a putea fi tot mai eficientă în lucrarea lui Dumnezeu. Iar când această instruire se va fi făcut, Pavel nu ezită, într-o lume dominată de cultura păgână a grecilor, să dea de lucru femeilor în biserica lui Christos, să le încurajeze și apoi să le aprecieze lucrarea.

Pavel a avut un vis cu privire la statutul bărbaților și femeilor în Biserica lui Christos:

"Toți care ați fost botezați pentru Christos, v-ați îmbrăcat cu Christos. Nu mai este nici iudeu, nici grec; nu mai este nici rob, nici slobod; nu mai este nici parte bărbătească, nici parte femeiască, fiindcă toți sunteți una în Christos Iisus." (Galateni 3:27-28)

Acesta a fost idealul lui Pavel, acesta a fost gândul Mântuitorului cu privire la noi toți, de ce să nu fie acesta și idealul bisericii?

Lileana Candea

Este căsătorită, mamă a 2 copii, profesează ca asistent medicală la Clinica de Psihiatrie din Târgu Mureș

Comori neprețuite

*Două femei priveau prin ale temniței zăbrele
Una zări noroi, cealaltă cerul plin de stele **

Pentru a fi fericite trebuie să învățăm să apreciem lucrurile cu care ne-am obișnuit atât de mult încât ni se par normale. O zi care în ochii noștri e normală este de fapt o minune sau e presărată cu mii de minuni pe care noi nu le mai conștientizăm. Ne trezim dimineața și asta ni se pare normal, când de fapt sunt mii de oameni care nu se mai trezesc. Respirăm aerul proaspăt în drum spre locul de muncă, unde mergem de prea multe ori lipsite de entuziasm. Pregătim copiii să meargă la școală sau micul dejun soțului într-un mod atât de monoton fără să le inspirăm nimic. De multe ori nici nu observăm soarele care e din nou pe cer sau colegii noștri pentru că suntem prea preocupate.

Desigur avem motive să ne frământăm și motive vor exista mereu, indiferent de etapa în care ne aflăm în viață. Unde ne vom petrece vacanța? Cu ce vom amenaja camera bebelușului care urmează să se nască? Ce vom studia în continuare sau unde ne vom angaja? Cum să ne integrăm la școală sau la noul loc de muncă? Cum să fim mame și soții mai bune? Unde vom trimite copilul la grădiniță, la școală? Cum vom primi un post mai bun la locul de muncă? Ce vom găti? Cum să petrecem mai mult timp cu nepoții noștri? Cum să ne bucurăm de casa goală după ce au plecat copiii? Fie ele mai mici sau mai mari, toate avem frământări în mintea noastră. Frământări care sunt ca o temniță în care ne irosim prea mult timp.

Din păcate, noi nu realizăm cât de fragilă este viața. Dacă am înțelege lucrul acesta am privi cu alți ochi toate lucrurile și persoanele care ne înconjoară.

*„De ce a trebuit să ne facă Dumnezeu viețile atât de fragile și de scurte? Pentru că viața este foarte prețioasă în ochii Lui. El prețuiește fiecare viață pe care a creat-o și dorește ca și noi să o prețuim la fel cum prețuim porțelanul delicat.”***

Să ne deschidem ochii și să ne bucurăm de frumusețea care ne încununează fiecare zi din viața noastră. Să ne bucurăm de fiecare minune ce ne înconjoară: mireasma primăverii, zâmbetul unei persoane dragi, explozia de culori din natură, timpul prețios pe care îl petrecem în familie.

Să ne deschidem ochii și din „temnița” în care ne aflăm să privim cerul plin de stele.

*Linda Dillow „Liniștește-mi inima îngrijorată”

**Lynn Austin „Tărâmurile ascunse”

Daniela Rotar

Biserica Filadelfia

Târgu Mureș

Daniela Rotar împreună cu familia

Dragostea

Esența creștinismului este dragostea, iar dragostea esre religia creștină. Generatorul dragostei este Dumnezeu, pentru că:

- Natura Lui este dragoste. 1 Ioan 4:16: Dumnezeu este dragoste .
- Acțiunea lui Dumnezeu este deasemenea, dragoste. Ioan 3:16: atât de mult ne-a iubit, încât a dat pe Fiul Său pentru noi ...
- Expresia dragostei lui Dumnezeu pentru noi este dragostea, care este turnată în inimile noastre prin Duhul Sfânt. 1 Timotei 1:5;

Cine ne dă și motivează dragostea? Dumnezeu! ..

Dragostea este un sentiment lăuntric ce trebuie exprimat prin acțiuni: într-o slujire efectivă prin ceea ce noi suntem în Isus Hristos și prin fapte.

Pentru ca dragostea Lui să ajungă desăvârșită în noi la dimensiuni ce trebuie atinse de creștini. Efeseni 3:14-19, trebuie să cunoaștem și să împlinim Cuvântul lui Dumnezeu.

- Dragostea este împlinirea Legii;
- Dragostea nu face rău aproapelui, este legătura desăvârșită;
- Dragostea deschide inimile și te poți hrăni pe tine însuți din dragostea ce o oferi altora;
- Dacă îți este greu să ierți, te-ai îndepărtat de iubirea adevărată – control!
- Ca să nu cazi, trebuie să fii însuflețit de iubire!
- Iubește chiar dacă tu nu ești iubit!
- Să iubim răul până moare, căci dragostea este mai puternică.
- Sufletul dragostei este dragostea pentru suflete.
- Cea mai înaltă formă a iubirii este aceea de a iubi vrăjmașii și a-i binecuvânta.
- Rugăciunea fără dragoste este un păcat. Nu este ascultată!
- Să privim oamenii prin ochii Domnului!
- Să urcăm acele trepte din 2 Petru 1:3-11, să ajungem în vârful piramidei la dragostea de frați și iubirea de oameni!

Astfel, trebuie să iubim necondiționat, așa cum am fost și noi iubiți! Coroana dragostei, 1 Corinteni 13! Semnul Bisericii pe pământ este dragostea , care dă naștere libertății absolute – în Adevăr – și unui duh de slujire desăvârșit!

Dragostea trăiește atât cât dăruiește!

Vitraliul

Băiețelul, cu tatăl lui, vizitează o biserică.

Biserica are vitralii cu figuri de oameni – sfinți!

La școala, învățătoarea îi întreaba pe copii, la o anumită temă: *“Cine știe să spună ce este un sfânt?”*

Băiețelul și-a amintit de vitraliile din biserică și a răspuns:

“Un sfânt este un om prin care trece lumina lui Dumnezeu!”

(Isaia 32:3 – Un om sfânt este o forță spirituală, o „oază a lui Dumnezeu”).

Rodica Barabaș

Biserica Betania, Târgu Mureș

Nimic nu e întâmplător

Mama mea este catolică, tatăl meu a fost unitarian. În familia părinților mei exista religie, existau tradiții, dar puțin se vorbea despre credință. În anul 1989, cu circa două luni înainte de revoluție, m-am căsătorit și am intrat într-o familie în care am cunoscut o femeie deosebită, care-L avea în inimă pe Isus, și anume, soacra mea. Soțul meu era ca și mine, într-o stare de aproape inexplicabilă de indiferență față de credință, dar cu dragoste față de semenii, cu înclinații spre adevărul biblic. Nu înțelegeam de ce, soacra mea ne tot repeta: „pocăiți-vă și intrați în apa botezului, căci altfel nu veți ajunge în Împărăția Cerurilor”. Nu de puține ori mă gândeam: „eu sunt bine așa cum sunt, eu cred în Isus, oare de ce nu mă lasă în pace și ce tot vrea de la mine?”. Dar ea nu înceta să ne spună despre Isus, despre experiența ei personală, despre dragostea necondiționată pentru semenii noștri, lucruri pe care le ascultam, însă nu mi le însușeam decât uneori și doar parțial. Vorbele ei, lucrau totuși în mine, puțin câte puțin. Nu întâmplător am ajuns în această familie, căci nimic nu e întâmplător. Dumnezeu are un plan cu fiecare dintre noi, chiar dacă nu suntem conștienți de acest lucru. Ceea ce mă exalta sufletește din cale afară, era seninătatea, liniștea sufletească ce se putea citi pe chipul soacrei mele, care de ceva timp orbise aproape total (avea cataractă) și cu toate acestea, nu avea nici urmă de tristețe, ci chiar dimpotrivă, era un sprinț sufletesc pentru multe surori în credință, care o vizitau. Îmi amintesc că de fiecare dată când o vizita cineva, soacra mea spunea: „Prima dată să ne rugăm, soră, apoi putem vorbi” sau „Fii binecuvântată soră, să știi că Isus te iubește, iar eu la fel, te iubesc, de aici, din adâncul sufletului”. Plinătatea Duhului Sfânt era înscrisă pe chipul ei, era pură, o femeie creștină, cum nu am mai avut ocazia să cunosc. Astfel, am trecut printr-o școală biblică, fără să-mi dau seama și astăzi, binecuvântează Numele Celui Ce Este, pentru că prin El am ajuns să cunosc adevărul, am trecut de frustrări și astăzi mă aflu împreună cu soțul meu și cu fiica noastră în tabăra celor care au ajuns să-L cunoască pe Isus, și care înțeleg jertfa Lui supremă pentru salvarea sufletelor noastre. Așa cum răspundea fiica mea, în momentul botezului în apă la întrebarea „de ce vrei să te botezi?”, cu următoarea cugetare: „pentru că nu vreau să irosc jertfa lui Isus, nu vreau să fi murit degeaba pentru mine”, așa am învățat și eu, să nu irosc jertfa Mântuitorului nostru Domnul Isus Christos.

Deci, privind în urmă, sunt convinsă de planul lui Dumnezeu, care a făcut în viața mea toate

lucrurile în așa fel, încât să mă întorc la El.

„În El, Dumnezeu ne-a ales înainte de întemeierea lumii, ca să fim sfinți și fără prihană înaintea Lui, după ce, în dragostea Lui, ne-a rânduit mai dinainte să fim înfiați prin Isus Hristos, după buna plăcere a voiei Sale, spre lauda slavei harului Său, pe care ni l-a dat în Prea Iubitul Lui.” (Efeseni 1:4-6).

Câteva cuvinte despre soacra mea, cea care a fost **Izsák Maria**:

S-a născut în data de 22 noiembrie 1923, într-o familie înstărită de evrei, la Călimănel (aproape de Stânceni).

Pe la vârsta de 20 de ani, a fost deportată în lagărul de concentrare nazistă Auschwitz, unde în anturajul ei, din circa 1000 de femei, numai 8 au rămas în viață (desigur, era între cele 8). A fost la mai multe lagăre de muncă, a îngropat morți, a săpat gropi comune la temperatura de -20 grade, a văzut multe cadavre, multe nenorociri. Tatăl ei a fost ars în lagărul de concentrare de la Auschwitz. A fost forțată să vadă cum sunt uciși alții și multe altele.

După toate aceste orori, întoarsă și scăpată de către Dumnezeu din lagăre, s-a căsătorit la Târgu Mureș (locul de naștere al soțului ei), dar soțul ei era ateu.

După nașterea celor 2 copii ai ei, s-a luptat mult cu o boală asemănătoare cu spondiloza.

În preajma anului 1960, o femeie a invitat-o la o întâlnire de rugăciune cu frați penticostali, care puteau să se roage pentru ea. Toate acestea se petreceau fără de știrea soțului ei. O soră, venită din Sighișoara, s-a rugat și a pus mâna pe zona dureroasă. Instantaneu, durerea a dispărut și nu a mai revenit niciodată.

Acela a fost momentul întoarcerii ei la Domnul și imediat după aceea a încheiat și legământul în apa botezului. De atunci, nu s-a lăsat de Domnul și a fost un exemplu demn de urmat pentru oricine.

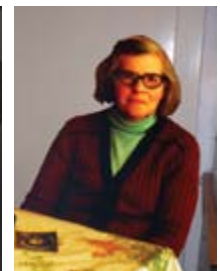
Izsák Edit

Biserica Betania

Târgu Mureș

Izsák Maria
la 20 de ani

Izsák Maria

Femeile Bibliei

În Biblie, în Vechiul Testament, doar două femei au o dedicație specială, câte o carte pe numele lor, ceea ce le conferă dreptul de a fi un exemplu de urmat. Acestea sunt Rut și Estera, o moabită și o evreică a căror acțiuni sunt în totală concordanță cu voia lui Dumnezeu. Rut este amintită și în Noul Testament, în genealogia Domnului Isus (Matei 1:5). Numele Rut înseamnă „satisfacție”. Atenția ne este atrasă de această moabită care intră în moștenirea lui Israel, prin răscumpărare.

Răscumpărătorul ei este Boaz, un evreu bogat care, după Lege, are acest drept datorită legăturilor lor familiale. Acest fapt ne duce cu gândul la Răscumpărătorul omenirii, Domnul Isus, numit în Biblie „Goel”, adică Răscumpărător.

Prin întreaga ei comportare și atitudine smerită, Rut și-a găsit împlinirea și „satisfacția” doar atunci când, prin răscumpărarea ei de către Boaz, a căpătat o nouă identitate în poporul lui Dumnezeu. Același lucru ni se întâmplă și nouă când suntem răscumpărați din păcat de către Isus.

Acest subiect îl voi trata în paralel și anume, semnificația în Vechiul Testament și împlinirea lui în Noul Testament.

Înțelegem, în mod simbolic, că Boaz îl reprezintă pe Isus Cristos, Răscumpărătorul și Eliberatorul omenirii, care a împăcat pe om cu Dumnezeu, murind în locul lui pe crucea Golgotei. Totodată, prin moartea și învierea Sa, El oferă moștenirea Lui rămășiței credincioase a lui Israel. Această rămășiță e reprezentată de Rut care se unește cu Naomi, soacra ei, în toate lucrurile; o urmează și tânjește după țara și Dumnezeul ei.

Naomi este o evreică care a plecat cu soțul și cei doi fii din Bethleem, „Casa pâinii”, în Moab. Această experiență pe care a trăit-o Naomi și familia ei, este foarte periculoasă pentru creștini. Acolo, în Moab, ea a pierdut totul: soț, băieți, nurori și s-a întors în Bethleem cu mâinile goale.

Una dintre nurori, Orpa, s-a întors înapoi în Moab la lumea ei, dar Rut n-a vrut. S-a ținut după soacra ei și a intrat în grația lui Dumnezeu, conform Planului Său mai dinainte stabilit (Matei 1:5) ca să fie mamă pentru Obed care l-a născut pe Isaî, care l-a născut pe David, strămoși ai lui Isus.

În lumina acestor remarci, dorim să luăm

și noi învățătură din această carte a Bibliei, prin eroinele ei: Naomi și Rut, ca să vedem ce înseamnă pericolul părăsirii locului sau a poziției în care ne-a așezat Dumnezeu. Locul familiei lui Naomi a fost Bethleemul, „Casa pâinii”, Biserica lui Dumnezeu – unde sufletele sunt hrănite cu pâinea vieții, mereu, de către El.

La întoarcerea acasă, Naomi a simțit că poziția nurorilor ei este diferită de a sa. Naomi era israelită, ea se întorcea la poporul ei, la locul ei de naștere, la Dumnezeul ei.

Orpa și Rut trebuiau să meargă la un popor străin. Orpa s-a întors în Moab, dar Rut n-a vrut să se despartă de Naomi. Rut tânjea după lumea soacrei sale.

Rut ne aduce o mărturie minunată, inima ei era deplin hotărâtă pentru Dumnezeu, fiind atrasă de ceea ce a văzut în Naomi. Rut avea o ungere specială de la Dumnezeu chiar fără experiență personală cu El (1 Ioan 2:20).

Este vorba de instinctul credinței pus de Dumnezeu în noi încă de la naștere, „sămânța” de dor după El, care nu poate fi umplută cu nimic altceva; e locul Lui în noi. Este instinctul a ceea ce este drept în apropierea lucrurilor, a unei atitudini drepte în aprecierea oamenilor și a lui Dumnezeu. „Instinctul” credinței este spiritual și nu include întotdeauna cunoașterea lui Dumnezeu. Este ceva adânc, în inimă, te lași călăuzit de acest instinct sau nu.

Țin minte o experiență personală în acest sens, când încă nu-L cunoșteam pe Dumnezeu. Cum am trăit și m-am dezvoltat ca om în perioada comunistă, educația mea era ateistă, materialist-științifică, fără să mă preocupe prea mult acest lucru. Totuși, instinctul credinței, acea sămânță pusă de Dumnezeu în mine, la un moment dat s-a revelat. Pe când pregăteam o temă pentru Învățămintul politic în care se propovăduia că lumea este materială, nu creată de Dumnezeu, că omul este singurul său Dumnezeu, ceva din mine s-a trezit. Atunci nu știam ce era, dar acum știu. Era Duhul lui Dumnezeu, sămânța care se trezea la viață. Deși nu era obiceiul meu să mă rog prea des, poate ocazional, am zis Domnului: „Doamne, iartă-mă și nu te supăra pe mine că spun aceste neadevăruri. Eu nu le cred, dar

trebuie să le spun pentru că trebuie să trăiesc”. Cred că, pentru că am avut o motivație bună, Dumnezeu a fost înțelegător și mi-a păstrat bunăvoința Sa, ca de altfel și lui Rut.

Aceleași dorințe le vedem la Itai Gaditul, la Elisei sau chiar la Petru: „Doamne, la cine să plecăm? Tu ai cuvintele vieții veșnice.” (Ioan 6:68)

Mănată de acest „instinct” și Rut a spus soacrei sale: „Încotro vei merge tu, voi merge și eu, poporul tău va fi poporul meu, Dumnezeul tău va fi Dumnezeul meu.”

Naomi este imaginea credinciosului care a alunecat; Rut este experimentarea „dragostei dintâi”. Ea nu avea experiența soacrei sale, dar avea instinctul credinței și încredințarea spirituală, fermă și hotărâtă că Naomi alesese calea cea bună. Din dragostea ce i-o purta soacrei sale, Rut a ales să o urmeze. Rut și Naomi sosiseră la Bethleem în timpul secerișului orzului. Ea nu îl cunoscuse încă pe Boaz. Naomi știa că era o rudă a fostului ei soț și că are dreptul la răscumpărare. În consecință, ea o sfătuiește pe nora ei să meargă și să culeagă spice necesare traiului în câmpul lui Boaz. Rut este harnică și plină de râvnă în lucrul său, de culegătoare de spice. Înțelegem că acea culegere a spicelor face referire la lucrul în câmpul secerișului, adică cuvântul lui Dumnezeu, destul de neglijat astăzi. Rut a ascultat sfatul soacrei sale și a rămas în câmpul lui Boaz. Aici vedem a doua condiție necesară creșterii spirituale, ascultarea. Un duh gata să se supună este un semn al prezenței lui Dumnezeu. Era câmpul lui Boaz mai special decât altele? Da. Câmpul lui Boaz înseamnă recunoașterea dreptului de stăpân și al autorității supreme a lui Dumnezeu. Rut a ascultat, s-a supus și s-a dus.

Numai acolo, în câmpul lui Boaz – câmpul misiunii, acolo și numai acolo, poate fi experimentată Puterea lui Dumnezeu, Bunătatea Lui, Ajutorul și Mângâierea Lui.

Când o descoperă pe Rut, Boaz nu întreabă „cine este aceasta tânără?” și „cui aparține aceasta tânără?”. Fiecare din noi dovedim cui aparținem, cu trăirea noastră, cu viața noastră practică. Întoarcerea din Moab la Bethleem înseamnă întoarcerea din lume la Dumnezeu, prin meritul și jertfa Fiului Său Isus.

Prin harnicia ei, seriozitatea și smerenia ei, Rut primește bunăvoința lui Boaz și a celorlalți secerători. Ea era în câmp „dis de dimineață”. Și Boaz îi spune lui Rut „Să nu te depărtezi, ci să rămâi aici cu slujnicele mele să culegi spice”. Aceasta înseamnă că nu pe alt câmp, ci doar „pe câmpul lui Boaz” să ne căutăm hrana și viața, adică, doar în perimetrul lui Dumnezeu. „Am poruncit slugilor mele să nu se atingă de tine”, adică am poruncit celorlalți lucrători să nu te împiedice, să te ajute, să nu te apostrofes și să-ți îngreuneze lucrul (culegerea), cum se întâmplă, din păcate, adeseori între creștini,

astăzi. „Când îți va fi sete du-te la vase să bei din ce vor scoate tinerii”.

Din dialogul lui Boaz cu Rut aflăm că el apreciază harnicia și devotamentul ei pentru Naomi, soacra ei. Boaz apreciază mai mult la Rut dragostea pentru soacra ei ce o mână la fapte și nu atât lucrarea făcută de ea. Ceea ce o mână la fapte, adică dragostea, are un rol mai mare ca lucrarea însăși.

Această prețuire a lui Boaz se transformă în afecțiune pentru Rut, dar ea primește aceasta cu smerenie și recunoștință: „se aruncă la picioarele lui, socotindu-se nevrednică”. Rut este sora noastră de preț și a multor femei din Evanghelie. Boaz i-a zis: „Apropie-te de mănâncă pâine și moaie-ți bucată în oțet”.

Rut a ajuns să înțeleagă că bunăvoința lui Boaz era esențială pentru ea, depindea de această favoare. Oricât ar fi muncit ea, fără bunăvoința lui Boaz, strădania ei n-ar fi avut același rezultat. Rut era harnică, supusă, ascultătoare, smerită, iubitoare (ea împarte cu Naomi tot ce a strâns pe câmp). Naomi înțelege că Rut a fost ajutată de cineva și l-a binecuvântat: „Binecuvântat să fie cel ce s-a-ngrijit de tine”. Când Rut pronunță numele celui ce a ajutat-o, Naomi înțelege că aici este mâna Domnului. Răscumpărătorul lui Rut este Boaz, iar răscumpărătorul lui Israel este Domnul Isus. Așa cum pentru Rut, toate binecuvântările veneau prin Boaz, pentru noi, toate binecuvântările vin prin Isus Cristos. Acum, Naomi dorește ceva mai mult pentru Rut, vrea ca ea să fie fericită ca soție a lui Boaz și o sfătuiește să se pregătească, să se curățească și să îl cunoască pe Boaz chiar în aria lui.

Rut este lăudată de Boaz și înainte de a pleca, el îi dă șase măsuri de orz, cât numărul zilelor lucrătoare ale săptămânii, a șaptea măsură fiind chiar persoana lui. Boaz este împlinirea măsurii de răscumpărare, este odihna lui Rut.

De fapt, istoria lui Rut este istoria fiecărui credincios. Cunoaștem din continuarea povestirii că înainte de Boaz, a mai existat un Răscumpărător, primul îndreptățit la acest lucru.

În mod simbolic, aceasta era Legea dată de Dumnezeu prin Moise dar ea n-a putut răscumpăra pe om, deoarece Legea nu operează cu iubire și jertfă, ci numai cu dreptate: „Dinte pentru dinte, ochi pentru ochi.” Cel de-a doilea răscumpărător, Boaz, a răscumpărat-o pe Rut pentru că o iubea așa cum, prin dragostea Sa, ne-a răscumpărat Dumnezeu pe noi prin jertfa Fiului Său, Isus Cristos, Goel „Răscumpărătorul” omenirii.

Maria Petrus
Biserica Noul Legământ
Târgu Mureș

Frontierele suferinței

Suferința este un subiect care m-a preocupat încă din anii studenției și m-a atras întotdeauna.

Înainte de a fii creștină, nu m-au interesat prea mult oamenii bolnavi sau suferinzi. Treceam pe lângă ei pe stradă aproape indiferentă; cei săraci mă uimeau prin hainele lor ponosite sau murdare și mă intrigau cei cu handicapuri.

Nu am încercat vreodată să înțeleg mai mult decât ceea ce vedeau ochii mei și anume realitatea exterioară: un sărac sau bolnav. Acceptam situația lor și uneori simpatizam cu ei. Doar atât...

În urmă cu 16 ani, când inima mea a încercat să înțeleagă mesajul Evangheliilor, am făcut eforturi să înțeleg de ce am nevoie de mântuire, de salvare.

Nici una din imaginile Bibliei nu m-a impresionat mai mult decât portretul Domnului Isus murind pe cruce. Toate celălalte „povestiri” erau frumoase, însă nu au fost relevante pentru mine.

Îmi amintesc zbaterea sufletului meu care nu voia să accepte jertfa Domnului Isus. Am considerat suferința Domnului lipsită de sens.

De ce ar muri cineva pentru mine și încă de bunăvoie, fără să se regrete nimic și de ce ar îndura ororile unei morți crunte doar pentru mine?

„Nu suferința este insuportabilă, ci lipsa ei de sens,” afirma filosoful Friedrich Nietzsche.

F. Nietzsche nu a văzut nici o valoare în suferință și pentru el, Dumnezeu este mort pentru că suferința tronează în lume. Asemenea lui, milioane de oameni au murit neînțelegând de ce Dumnezeu a îngăduit ca fiul/fiica lor să moară într-un accident înainte de a se bucura de viață, de ce a permis existența unor boli crunte și rare cum ar fi ALS (boala lui Lou Gehrig care afectează sistemul nervos astfel că ajungi ca o legumă înainte de 30 de ani), cancerul, SIDA ori sărăcia, iar lista ar putea continua.

Laicii și creștinii au încercat să definească suferința, să determine și să explice sensul ei, asemenea pritenilor lui Iov care nu au înțeles deloc suferința lui.

Mulți creștini astăzi consideră sărăcia și suferința o pedeapsă din partea lui Dumnezeu, alții încearcă să-l convingă pe cel bolnav, paralizat sau sărac că în universul spiritual nu i se poate întâmpla nimic rău celui creștin fără să poată explica de ce anume, totuși, chiar și un copil al lui Dumnezeu nu este scutit de ceasul rău.

„Dacă urmărim modelul biblic, căutarea sensului suferinței trebuie să fie făcută în direcția rezultatelor și nu a cauzelor suferinței.”-Philip Yancey/Unde este Dumnezeu când sufăr?

Christian Reger, un evreu creștin, încercând să explice sensul holocaustului care a zdruncinat din temelii credința în Dumnezeu a multor evrei, a afirmat: „Nu pot vorbi decât pentru mine. Alții s-au

îndepărtat de Dumnezeu din cauza atrocităților din lagăr. Cine sunt eu să îi judec? Eu știu doar faptul că Dumnezeu s-a întâlnit cu mine. Pentru mine, acest lucru a fost suficient chiar și în lagărul de la Dachau.”

Poate articolul acesta nu e deloc relevant pentru tine, pentru că nu ești bolnav, nu ai handicapuri sau nici măcar nu ești sărac. Dacă este așa, ești binecuvântat/ă pentru că să îți aduci aminte de suferința sau sărăcia altora, să o respecti și să o împărtășești.

„Aduceți-vă aminte de cei care suferă, (textul biblic nu se referă neaparat la boală) ca unii care împărtășii suferințele.” Evrei 13:3.

Dragii mei, suntem chemați ca Biserica să împărtășim suferința aproapelui nostru, a celor din jurul nostru. Nu putem face mult dar putem face puțin. Cel mai ușor lucru este să iubim. Să iubim jertfa Domnului Isus, să înconjurăm cu dragoste pe cei din jurul nostru. Biserica are menirea de a fi lumină în întunericul gros al lumii, de a-și deschide brațele asemenea Domnului Isus pe cruce pentru cei săraci, pentru prinșii de război ai păcatului, să vestească anul de îndurare al Domnului, să tămăduiască pe cei cu inima zdrobită.

Ucenicii, deși au petrecut trei ani cu Domnul Isus, au umblat cu El, am mâncat cu El, au văzut minunile Lui, nu au înțeles de ce trebuie să moară Isus. Problema ucenicilor a fost una de perspectivă. Au uitat promisiunea Domnului Isus că a treia zi va învia din morți și au uitat în întuneric ce au învățat la lumină. Îngrijorarea și înstristarea le-a cuprins inima.

Când trecem prin suferințe, procedăm exact la fel ca ei. Uităm că suferințele de acum nu sunt vrednice să fie puse alături de slava viitoare. (Romani 8:18)

Nu înțeleg sensul suferinței dar am dobândit o altă perspectivă asupra ei. M-au ajutat să o înțeleg cel care are un singur rând de haine, cel care are un copil diform și în primul rând jertfa Domnului Isus care mi-a spus mie și nouă tuturor „Te iubesc cu o dragoste veșnică, de aceea îți păstrez bunătatea Mea”.

Iubirea Lui care izvorăște din cruce ne îndeamnă să iubim, să împărtășim și să laudăm Numele Lui în orice vreme.

NU există suferințe ale căror frontiere să nu se fi întâlnit cu dragostea Domnului.

Geta Râștei Luța
Biserica Baptistă
Libertății

Bogații cerești

Unul câte unul, Dumnezeu mi-a luat toate lucrurile la care țineam atât de mult, până când am rămas cu mâinile goale.

Am pierdut toate jucăriile care străluceau atât de frumos. Și mergeam pe drumurile acestei lumi, suspinând în zdrențe, până când am auzit vocea Lui spunându-mi: Ridică-ți mâinile goale spre Mine!

Așa că mi-am întins mâinile spre cer, și El le-a umplut cu o mulțime de bogății cerești și nevăzute până când mâinile mele nu au mai putut ține.

Am înțeles, în sfârșit, cu mintea mea simplă și lipsită de înțelepciune, că Dumnezeu nu putea să-și reverse bogățiile în niște mâini deja pline...

Mi-am amintit de aceste cuvinte abia când înțelesesem lecția. Când le-am citit prima dată nu le-am acordat prea multă importanță...era o metaforă frumoasă...acum, însă, răsunau în mintea mea și în sufletul meu se făcea lumină.

Mult timp nu am înțeles de ce Dumnezeu mi-a luat anumite lucruri, deși păream îndreptățită să le am, de ce Dumnezeu a îngăduit ca persoanele în care îmi pusesem toată speranța, să mă dezamăgească. Treceam prin momente în care cerul a rămas tăcut, purtam în mine întrebări la care nu primisem încă un răspuns....și am rămas așa, cu mâinile goale, cu întrebările mele în minte, cu pașii rătăcind...până când într-o zi, l-am strigat și l-am implorat să aibă milă de mine. Și atunci am înțeles: tăcere din partea Lui? Era posibil. Despărțire de dragostea Lui? Nu, acest lucru era imposibil. Când m-am lăsat în brațele Lui primitoare, am simțit cum sufletul mi se umple de pace, liniște și speranță. Eram în siguranță. Prezența Lui caldă îmi inunda sufletul de iubire cerească. Și am rămas așa...cu inima înălțată, cu mâinile întinse, mâini peste care se revărsau bogățiile Lui cerești.

Poate ai trecut și tu prin clipele tăcerii, poate te-ai confruntat cu stări de singurătate sau poate ai

simțit că Dumnezeu este undeva departe de tine...

Când ai dorit fierbinte, cu disperare să plângi pe umărul cuiva, când ai simțit că toate castelele de nisip pe care le-ai construit se năruie, când duhul din tine striga după pătașie și când nu ai putut avea nimic din toate acestea...nu fii supărată pe cei care te-au dezamăgit, nu te condamna singură că n-ai fost în stare să realizezi ceva măreț, nu-i reproșa lui Dumnezeu că nu ți-e îngăduit să le ai.

În felul acesta Domnul te cheamă să-L ascuți, și prin ceea ce-ți vorbește, El însuși îți șterge lacrimile.

Suferința pe care o simți atunci când lucrul dorit nu e al tău, dezamăgirea oamenilor, nereușitele în viață, sunt ușa spre inima caldă a Tatălui care, în bunătatea Sa, nu dorește să te mulțumească cu puțin ci vrea să te sature cu profunzimea părtășiei Sale, pentru că El reprezintă împlinirea tuturor nevoilor tale.

Mirela Damian
Biserica Betania
Târgu Mureș

„Să vrei să fi vindecat este începutul vindecării...”

“Nu fiindcă lucrurile sunt grele nu avem curaj, ci fiindcă nu avem curaj sunt grele...”

(Seneca – Epistulae ad Lucillum)

Incidența cazurilor de cancer de sân a rămas neschimbată, pe parcursul anilor. Indiferența și puținele informații deținute de femei asupra acestei maladii fac ca specialiștii să ducă o luptă continuă pentru realizarea unei diagnosticări precoce a cancerului de sân, în stadii incipiente, când se poate trata și chiar vindeca. Cancerul de sân reprezintă prima cauză de mortalitate în rândul femeilor din România. Cu alte cuvinte această boală face mai multe victime decât fumatul, accidentele vasculare cerebrale sau accidentele de mașină. Nu se poate vorbi despre prevenția cancerului de sân deoarece încă nu s-a descoperit ce cauzează această boală, însă se știe că acesta poate fi descoperit cu mult înainte de apariția manifestărilor clinice. Tot ce putem face este să avem un stil de viață sănătos.

Printre factorii de risc care pot să influențeze apariția acestei maladii, amintim: vârsta înaintată, lipsa de copii, vârsta înaintată la prima naștere, nepracticarea alăptatului, cazuri de cancer de sân în familie, anticoncepționalele, avortul, fumatul, consumul de alcool, traumatismele mici și repetate la nivelul sânelui, obezitate, stresul etc.

La aflarea diagnosticului de cancer reacțiile pacienților sunt diverse, ele manifestându-se prin stare de șoc, furie, frică, disperare, sentimente de vinovăție, de negare, de pierdere a controlului asupra propriei existențe, de incertitudini asupra viitorului. Bolnavul este urmărit de întrebări care pot deveni obsedante: “De ce?”, “De ce mi se întâmplă mie?”. Unii pacienți consideră că au fost trădați de propriul lor corp care s-a îmbolnăvit și le amenință viața, ei nu mai au încredere în capacitatea imensă a corpului uman și mai ales a minții umane de a readuce starea de sănătate, unii dintre ei își pierd, chiar încrederea în Dumnezeu și pot, în felul acesta, să piardă ușor bătălia.

Pe lângă aceasta, aflarea diagnosticului de cancer mamar are o componentă stresantă în plus. În acest caz, boala a atacat acea parte a organismului, care face referire la unul dintre cele mai pregnante aspecte ale feminității, de iubirea care se dăruiește, care ocrotește și hrănește, iubirea de tip matern, fiind vizat de fapt sentimentul de iubire în general.

Acesta este motivul pentru care, noi, echipa Fundației Mater, am încercat să ne constituim într-un grup de sprijin, având drept scop organizarea diverselor acțiuni în beneficiul persoanelor care au fost diagnosticate cu orice formă de cancer, contribuind la ameliorarea vieții bolnavelor precum și a familiilor acestora, ajutându-le în același timp la reintegrarea socio-economică.

Prin acțiunile pe care le organizează, grupul de suport al bolnavelor cu cancer de sân, dorește ca fiecare bolnavă să conștientizeze și să aplice în viața de zi cu zi afirmația:

“FIECARE OM PARTICIPĂ ÎN MOD CONTINUU LA STAREA SA DE SĂNĂTATE SAU DE BOALĂ!”

OBIECTIVELE GRUPULUI DE SUPORT

Pentru a ajuta bolnavele să revină la o viață normală, neumbrită de temeri, frică, depresie, grupul de suport își propune următoarele obiective:

- încurajarea bolnavelor să-și exteriorizeze, în fața medicilor, a familiei, a prietenilor întrebările legate de boală, de tratament, de viitor, în vederea lămuririi acestora și reducerii stresului instalat la aflarea diagnosticului;
- îndrumarea bolnavelor să conștientizeze cauzele care au dus la declanșarea stării de boală, educarea lor în vederea formării unei gândiri pozitive despre: lupta cu boala, șansele de a o învinge și de a trăi în continuare fără coșmarul unei boli catalogată greșit ca fiind incurabilă;
- sprijinirea bolnavelor pentru a găsi motivații pentru a lupta cu boala și pentru a se reintegra într-o viață normală;
- realizarea unui grup multidisciplinar (medici, psihologi, asistenți sociali, preoți) care să colaboreze cu grupul de suport pentru depășirea cât mai rapidă a impactului emoțional dat de aflarea diagnosticului și tratamentele specifice;
- ajutor informativ, moral, legal, material pentru rezolvarea problemelor pe care le ridică bolnavele.

ACTIVITĂȚILE GRUPULUI DE SUPORT

În vederea realizării obiectivelor expuse, grupul de suport organizează întâlniri săptămânale în care se desfășoară următoarele activități:

- întâlniri cu medici având diferite specializări pentru discutarea problemelor legate de boală, tratament oncologic, nutriție, imunitate, precum și prezentarea noutăților în tratamentul cancerului în general și a celui de sân în special;
- consiliere psihologică în grup sau individuală în vederea reducerii impactului psihologic suferit de bolnavă și formarea unei gândiri pozitive;
- programe de relaxare fizică și psihică în vederea eliminării tensiunilor nervoase și a sentimentelor negative;
- realizarea unui program de exerciții fizice care să ajute bolnavele în recuperarea cât mai avansată a capacităților funcționale ale brațului afectat de tratamentele oncologice;
- distribuirea unor materiale informative care să ajute bolnavele să-și lămurească problemele legate de boală.

Cu sprijinul medicilor, a psihologilor, asistenților sociali și a preoților, putem încerca să-i ajutăm pe pacienți să treacă prin aceste clipe grele, atenți la tot ce simt, deschiși la orice fel de discuții, putem da un sfat sau să găsim un răspuns, atât cât ne stă în putință, pentru ca ei să nu aleagă, mai mult sau mai puțin însingurarea.

Aurica Laurențiu
Director General
Fundația MATER

Vizitând Căminul Spital din Glodeni

Doresc să încep prin a spune că, într-adevăr, până aici Domnul ne-a ajutat! De 12 ani ne-a ajutat! Vizitele la Căminul Spital din Glodeni au început în martie 2000 și de atunci Domnul ne-a ajutat ca lună de lună să facem o bucurie celor 110 bolnave internate în acest cămin, printre care se găsesc momentan și 6 surori! La început au fost 14 surori, dar de-a lungul anilor, rând pe rând, Domnul le-a chemat la El.

Unele femei internate aici sunt imobilizate la pat de ani și ani de zile, altele au diferite forme de handicap, unele nu se pot deplasa fără ajutor, însă numitorul comun e singurătatea. Majoritatea nu au familii, vizitatori sau pe cineva care să se intereseze de ele. Din acest motiv vizitele noastre le aduc multă bucurie! Nu o dată ochii li s-au umplut de lacrimi când am ajuns în saloanele lor, lângă paturile lor.

Când intri în cămin și începi să treci din salon în salon, vezi femei bolnave, vezi suferință, vezi fețe brăzdate de durere, care așteaptă o vorbă bună, o mângâiere, o îmbrățișare, câteva minute de atenție acordată lor. O vorbă bună, o privire caldă, o mână întinsă, un cântec, apoi privirile parcă li se înseninează și simți bucuria din inimile lor! Lacrimi de bucurie încep să curgă când tinerii cântă sau când aceștia vorbesc cu bolnavele. Și inima ni se umple de bucurie văzându-le așa.

Lună de lună, am ajuns să cunoaștem mai multe despre bolnave, multe dintre ele ni s-au deschis și ne-au povestit experiențele lor, traumele lor, durerile lor. Dar nu o dată s-a întâmplat să plecăm mai încurajate de la Glodeni, încurajate de femeile de acolo, care transmit așa de mult printr-o privire, fără cuvinte multe!

Surorile noastre ce sunt internate în acest cămin se numesc Maria Cristureanu, Rizuca, Maria, Tunde, Zsuzsa și Luci. Împreună cu ele ne bucurăm cântând, rugându-ne și ascultând îndemnurile fraților ce ne însoțesc în vizitele noastre.

De-a lungul anilor Domnul a pus pe inimă mai multor persoane această lucrare, persoane care, cu multă dragoste, și-au dedicat timpul lor, energia lor pentru a face o bucurie bolnavelor de la Glodeni. Pe această cale aș dori să le mulțumesc surorilor Marinica Năznean, Livia Baba, Miana Ioja, Andrea den Dulk, Adriana Someșan, Lucreția Bogătan și Lidia Aldea, care s-au implicat alături de mine în această lucrare, surori care sunt o adevărată binecuvântare.

De asemenea doresc să mulțumesc tinerilor care au răspuns atât de des chemării de a ne însoți, care prin lucrarea lor au adus atât bucurie bolnavelor și tuturor celor care de-a lungul anilor

au răspuns chemării, fie punându-și la dispoziție mașinile, timpul, banii, sau rugându-se ca această lucrare să meargă înainte! Cred că această lucrare nu a fost doar în beneficiul bolnavelor de la Glodeni, cred că noi toți am fost și suntem transformați, sensibilizați de fiecare dată când vizităm Căminul. Nu poți să nu îi mulțumești lui Dumnezeu pentru tot ce ai și sa nu fii recunoscător pentru tot ce a făcut El în viața ta!

Cu ajutorul Domnului, vom continua să aducem zâmbetul pe buzele bolnavelor din Căminul Spital din Glodeni, această lucrare va continua pentru că e nevoie ca aceste femei să audă despre Dumnezeu prin ceea ce facem noi! Sper ca Domnul să pună pe inima câtor mai multe persoane această lucrare și împreună să înseninăm zilele acestor femei ce au atâtă nevoie de o bucurie!

Elisabeta Rus
Biserica Bethel
Târgu Mureș

Singurătatea, o alegere...

Trăim într-o perioadă în care se pune foarte mult accentul pe relații, pe a avea o viață socială. Dar cu toate acestea una dintre problemele cu care ne confruntăm cel mai des este SINGURĂTATEA. Aceasta este definită ca și lipsa unei relații pline de sens. Chiar dacă în fiecare zi suntem înconjurați de mulți oameni putem suferi de acest sentiment al singurătății.

Dumnezeu ne-a creat cu o astfel de dorință și a pus în noi această nevoie de a comunica și de a trăi în relații unii cu alții, a avea chiar o relație puternică și semnificativă cum este cea cu partenerul nostru. Dumnezeu a spus: „Nu este bine ca omul să fie singur” și astfel ne-a creat cu această dorință. De asemenea, Biblia vorbește despre nevoia noastră de comunicare în mod deosebit cu Dumnezeu. De a trăi în relație cu El. De avea o relație personală și semnificativă cu Creatorul nostru.

Bineînțeles că singurătatea poate fi dată de cauze exterioare ce nu țin neaparat de noi. Cauzele ce ar putea duce la singurătate sunt: boala, moartea cuiva drag, timiditatea, respingerea, sentimentul inutilității, conflicte nerezolvate, teamă, atitudini incorecte vis-a-vis de noi, imagine de sine distorsionată. Totodată, singurătatea poate să provină uneori și din înstrăinarea de Dumnezeu, deoarece cea mai profundă relație pe care o avem este cu El. Nu înseamnă că dacă într-o anumită situație ne simțim singuri avem o problemă spirituală ci poate

este o situație temporară prin care trecem. Atât timp cât suntem conștienți de acest lucru putem să alegem dacă acea situație ne va doborî sau nu. Augustin spunea următoarele cuvinte: „Tu ne-ai făcut pentru Tine și inima omului nu-și găsește odihna până nu se odihnește în Tine.” Am văzut cu toții oameni care sunt singuri dar cu toate acestea, pentru că sufletul lor se odihnește în Domnul, nu par a fi singuri ci se bucură de relația profundă pe care o au cu Dumnezeu.

Ce putem face dacă suferim de singurătate? Cei mai mulți psihologi spun că în ultimă instanță responsabilitatea pentru singurătate ne revine nouă. Nu putem sta pasivi și inactivi și să așteptăm să scăpăm de acest sentiment. Trebuie să facem ceva! Să ne propunem în fiecare zi să facem un lucru împreună cu cineva și în primul rând să Îl rugăm pe Dumnezeu să ne călăuzească și să vindece inima noastră. El o poate face!

Adriana Triff
Biserica Baptistă
Libertății

Dragoste curajoasă

Trebuie să vă mărturisesc că mi-a fost foarte greu să încep să scriu acest articol. Uneori mi-e practic imposibil să aștern pe hârtie ceea ce aș vrea să spun, ideile apar și dispar într-o secundă, ca prin ceață. În încercarea mea zadarnică de a-mi forța mintea cu un subiect posibil, mi-am zis: Gata... Cred că acum e timpul lui Dumnezeu, eu m-am agitat destul! Mi-am înălțat gândul spre ceruri căutând parcă un răspuns, o idee, ceva ... întrebându-L în taină: "Ce aș putea să transmit celor care vor citi aceste câteva rânduri? Dar oare ce vrei să-i spui sufletului meu?"

Căutând parcă ceva în jur, privirea mi-a alunecat pe un vechi carnețel cu meditații culese din cărțile pe care le-am citit și am zărit, printre altele, un titlu ce mi-a atras atenția întrucât corespundea frământărilor mele: "De ce este greu să-L iubești pe Isus?"

Este într-adevăr greu să-L iubești? Poate mulți am spune: "Nu, cu siguranță că nu. El este Mântuitorul și Salvatorul meu, Cel mai blând și mai iubitor Domn". Toate acestea sunt cât se poate de adevărate, dar ce simțim atunci când vin peste noi cele mai grele încercări care ne zdruncină credința, îndoindu-ne poate în acele momente de promisiunea Lui că nicicum nu ne va lăsa, cu nici un chip nu ne va părăsi (Evrei 13:5).

Ce faci în acele momente, încotro te îndrepti să cauți sprijin când sufletul se zbate între credință și îndoială, când așteptările noastre sunt departe de ceea ce se întâmplă în prezent în viața noastră, când ai impresia că ai pierdut acea legătură dintre tine și iubitul tău Domn, Isus Hristos?

Răspunsul....Te reîndrăgostești de El (aceasta e singura soluție pe care am găsit-o aplicabilă la viața mea). Dacă ai observat, pe parcursul întregii Biblii, Dumnezeu manifestă o vădită preferință pentru oamenii „reali” în pofida celor buni. Isus Hristos ne cunoaște inima mai bine decât oricine, ne cunoaște suferințele și luptele noastre spirituale cele mai profunde întrucât și El le-a trăit, dar la urma urmei trebuie să ne aducem aminte că El a fost gata să ne iubească cu acea hotărâre curajoasă, cu lepădare de sine, până la cruce. Ai mai văzut o dragoste atât de

îndrăzneț arătată?

Fără rezerve, indiferent cine te privește, în ciuda a ceea ce alții ar putea spune, cei îndrăgostiți de Hristos depun totul la picioarele Lui... El nu este surprins, nici dezgustat, nici șocat de ceea ce Îi aducem. Isus este pur și simplu încântat; singurul lucru care ne-ar putea împiedica să ne reîndrăgostim de El este faptul că încă nu ne-am lepădat complet de dragostea de sine datorită unei inimi încăpățănate care-și ține mereu partea. Isus a arătat că semnul nostru distinctiv nu poate fi decât unul: nu superioritatea morală sau corectitudinea, ci IUBIREA.

Când alegi să-L iubești pe Isus, viața ta este supusă unor mari riscuri, presupunând eforturi zilnice pentru Cel pe care-L iubești, eforturi care vorbesc mai mult decât cuvintele, asemenea acelor pe care le fac doi tineri îndrăgostiți doar pentru a se face fericiți și a-și demonstra dragostea. Sunt sigură că sunteți de acord cu mine că Isus Hristos este vrednic de a primi din partea noastră tot ce este mai bun și mai minunat din darurile pe care ni le-a încredințat, alături de o inimă smerită pusă la picioarele Sale.

Nu e întotdeauna ușor a păstra vie pasiunea pentru Hristos, viața de creștin fiind o viață plină de sușuri și coborâșuri, e adevărat; chiar Domnul Isus a afirmat că în lume veți avea necazuri, dar... ÎNDRĂZNIȚI, El a biruit lumea! "Domnul Însuși va merge înaintea ta, El Însuși va fi cu tine, nu te va părăsi și nu te va lăsa; nu te teme și nu te spăimânta" (Deuteronom 31:8).

Așadar. Îndrăgostește-te sau reîndrăgostește-te de Isus în ciuda obstacolelor, căci va merita cu siguranță!

Simona Matei
Biserica Baptistă
Libertății

Vă puteți implica în dezvoltarea acestei publicații prin articolele, poeziile, rețele, sfaturile, mărturiile, încurajările și chiar criticile pe care așteptăm să le trimiteți pe adresa contact@sufletdefemeie.ro

Cel ce a promis este credincios

Imi aduc aminte de o zi de la inceputul anului 2011, cand ma rugam si i-am cerut Domnului un verset pentru noul an. El mi-a pus in gand Evrei 11:11, povestea Sarei din Biblie. Ei i s-a promis un fiu, cand acest lucru parea imposibil. A urmat o "calatorie" lunga a credintei – a crezut, s-a indoit de Dumnezeu si apoi a incercat ea insasi sa remedieze lucrurile, inainte ca ceea ce Domnul a promis sa se indeplineasca in sfarsit si sa-l nasca pe Isaac. Cand povestea ei este rescrisa in Evrei 11, scrie ca ea "a primit putere pentru conceperea semintei...fiindca l-a socotit credincios pe cel ce promisese." Aceasta afirmatie m-a determinat sa ma intreb pe mine insami: Care sunt promisiunile Domnului pentru viata mea? Il socotesc eu credincios pe Domnul? Am eu credinta pentru lucrurile nadajduite? Sau care sunt sperantele mele?

Daca ne uitam la cativa dintre oamenii faimosi din istorie (barbati si femei), de la Alexandru Cel Mare la Walt Disney, este foarte interesant de remarcat ca toti par a fi oameni care au cunoscut importanta sperantelor si a viselor. Multi dintre cei ce au facut istorie, au fost oameni care au continuat sa spere si sa viseze, chiar atunci cand se parea ca toate sperantele s-au spulberat. Multi au avut succes si au infaptuit lucruri ce se credeau imposibile la vremea respectiva. De ce oare? Martin Luther King Jr, faimosul pastor american si liderul Miscarii Civile spunea: "Daca iti pierzi speranta, cumva iti pierzi vitalitatea necesara pentru a trai, iti pierzi curajul de a fi, acea calitate care te ajuta sa continui in ciuda tuturor. Asa ca azi, inca mai am un vis."

Biblia defineste credinta in Evrei 11 ca fiind "... substanta lucrurilor sperate". Cu alte cuvinte daca nu sper, nu pot avea credinta. Speranta are putere. Speranta este o ancora a sufletului nostru (Evrei 6:19). Ancora este ceva solid, tangibil si cu greutate. Ea va fixa o nava in locul in care e aruncata, impiedicand astfel deplasarea sau rasturnarea ei.

Cea mai mare speranta a noastra, a crestinilor este in Dumnezeu si mantuirea noastra. Stim ca avem viata vesnica si nimic si nimeni nu ne poate lua aceasta promisiune. Dar oare speranta noastra este doar pentru atunci cand murim si ajungem in rai? Isus ne-a invatat cum sa ne rugam: "Vie imparatia Ta, faca-se voia Ta, precum in cer asa si pe Pamant." Precum in cer asa si pe Pamant. Aceasta inseamna ca Domnul a intentionat ca noi sa avem speranta si pentru vietile noastre, acum. Speranta pentru relatiile noastre, pentru finante, pentru familia noastra, pentru situatii de la serviciu, speranta pentru situatia politica, pentru orasele si natiunea noastra. Planul lui Dumnezeu pentru copiii Sai este viitor si nadejde.

Dumnezeul nostru este Dumnezeul imposibilului. Dumnezeul nostru este Dumnezeul sperantei. Cateodata ne e greu sa speram pentru ca ne e teama sa nu fim dezamagiti. In Proverbe 13:12 Biblia ne invata ca "Speranta amanata face inima bolnava" si este adevarat. E dureros sa speri pentru ceva ce nu se intampla, este greu sa te rogi pentru ceva fara sa vezi un raspuns. Dar in acelasi timp, nimic sau foarte putin se poate obtine fara speranta. A spera si a visa sunt primii pasi ce trebuie facuti inspre a vedea ceva intamplandu-se. In Romani 5:5 Biblia spune din nou: "Si speranta nu face de rusine, pentru ca dragostea lui Dumnezeu se varsa in inimile noastre prin Duhul Sfânt, care ne este dat."

Ca si crestini trebuie sa ne ridicam si sa fim oameni ai sperantei. Sa fim cei ce aducem speranta in situatii lipsite de speranta, pentru ca il avem pe Hristos in noi, speranta slavei. Nu trebuie sa fie ceva maret, ci trebuie sa ne pastram speranta in viata de zi cu zi. Daca nu speri ca vei trece un examen, nu vei studia cum se cuvine pentru acel examen, Daca nu ai speranta ca vei obtine o slujba, nu vei cauta o slujba. Daca nu vei spera ca vecina ta va fi mântuită, nu îi vei vorbi despre Isus. Daca nu vei spera ca Dumnezeu poate vindeca, nu te vei ruga pentru bolnavi. Daca nu vei spera ca si copiii tai vor umbla in caile Domnului cand vor creste mari, nici pentru asta nu te vei ruga. Cand ii vom permite Domnului acces in toate aspectele vietii noastre, atunci vom avea speranta pentru familia noastra, comunitatea noastra, pentru natiunea noastra, pentru Europa. In mijlocul problemelor, exista intotdeauna speranta. Atata timp cat ii permitem Domnului sa preia controlul, exista speranta. Dar trebuie sa indraznim sa credem si sa luptam pentru speranta. Asa cum e mentionat in Evrei 10:23: "Sa tinem strans marturisirea credintei noastre,(caci credincios este cel ce a promis).

La sfarsit doresc sa va binecuvantez cu rugaciunea lui Pavel pentru Corinteni, in Romani 15:13: "Si Dumnezeul sperantei sa va umple de toata bucuria si pacea in a crede, pentru ca voi sa abundati in speranta prin puterea Duhului Sfânt".

Nota: Am folosit o traducere mai recenta a Bibliei, Biblia traducerea Fidela in limba romana, editia a II-a

Cu multa speranta pentru Romania,
Siril Yvonne Vaktiskjold
Misionar cu "Tineri Pentru Misiune" din Norvegia

Hipertensiunea Arterială (HTA)

O boală tăcută, dar periculoasă

Vă doare capul, sunteți amorțit, vă simțiți fără vlagă? S-ar putea să aveți hipertensiune. Cum o depistați? Hipertensiunea arterială reprezintă afecțiunea cardiovasculară cea mai răspândită în masa populației, incidența ei fiind într-o continuă ascensiune.

Definiție: HTA = Valori ale tensiunii arteriale (presiunea sângelui din artere) mai mari de 140/90 mmHg. Valorile TA de 140-160 sunt considerate HTA de graniță. Cei cu aceste valori vor fi controlați mai atent din punct de vedere al valorilor TA. Descoperirea unor valori TA la limita superioară, cu caracter pasager nu va trebui să ducă la etichetarea imediată a persoanei respective ca hipertensivă, abia după repetarea măsurătorii, timp de 2-3 luni, cu depășirea constantă a valorilor normale. Numărul persoanelor adulte suferind de HTA reprezintă 10% din populația generală, 25% din persoanele care au depășit 40 ani și 40% din cele peste 64 de ani.

Cauzele HTA

1. Ereditatea - Există corelații între prezența HTA la părinți și descendenții direcți.
2. Sexul - Până la menopauză incidența și HTA la femei este mai mică față de bărbați, după 50-60 de ani HTA fiind mai frecventă la femei.
3. Vârsta - După vârsta de 60 de ani se constată o creștere a TA determinate de reducerea elasticității vaselor de sânge în special.
4. Aportul alimentar de sare - Aportul excesiv de sare este factorul etiologic cel mai implicat în apariția HTA.
5. Obezitatea - Definiția ca și creșterea IMC (indice de masă corporală peste 30), fiind raportul dintre înălțimea persoanei (în cm) la pătrat și greutatea persoanei (în kg).
6. Consumul de alcool - Chiar și consumul moderat în special de bere și vin crește valorile tensionale.
7. Fumatul
8. Cafeaua
9. Sedentarismul - Mai ales în asociere cu obezitatea

Simptomele HTA

La un procent important din cazuri HTA poate fi

asimptomatică - adică pacientul să nu aibă nici un simptom de aceea este important să se controleze TA. Simptomele HTA sunt:

- dureri de cap matinale (în primele ore ale dimineții)
- amețeli
- tulburări de vedere: "muște zburătoare", vedere încețoșată, vedere dublă
- pocnituri în urechi
- palpitații (perceperea propriilor bătăi ale inimii)

Complicațiile HTA

- Asupra inimii - infarct miocardic, tulburări de ritm cardiac, insuficiență cardiacă
- Asupra creierului - hemoragie cerebrală, encefalopatie hipertensivă manifestată prin TA foarte mare, grețuri, vărsături, dureri de cap foarte intense, stare confuzivă
- Asupra rinichiului - în timp insuficiență renală

Modalitățile de prevenire a hipertensiunii arteriale includ:

- efectuarea regulată de exercitii fizice (de exemplu: aerobic)
- limitarea consumului de băuturi alcoolice și sare
- dietă bogată în legume și fructe și săracă în grăsimi saturate
- evitarea fumatului
- menținerea unei greutate corporale normale

Tratamentul HTA

1. Reducerea sării din alimentație, cca 6 gr/zi, interdicția/reducerea consumului de alcool, scăderea în greutate (în caz de obezitate).
2. Tratament medicamentos - există mai multe clase de medicamente hipotensoare (ex. Betablocante, Vasodilatatoare, Diuretice, IEC etc.)

Tratamentul este continuu și de durată, deseori se combină 2-3 medicamente pentru a se obține valori normale de TA. Tratamentul corect al hipertensiunii arteriale oferă protecție împotriva complicațiilor HTA.

Erika Moga

Biserica Noul Legământ
Târgu Mureș

Revista „Sănătatea Contează”
Ediția de Mureș

- **Tipar:**
- **Cuprins:**
 - format B5, coperti lăcuite
 - Interviu, articole pe teme medicale și diverse
 - Centre medicale
 - Farmacii
 - Stomatologii
 - Magazine naturiste
 - Turism, sport, frumusețe
- **Tiraj:**
 - Între 4.000 - 10.000 exemplare, în funcție de contractele încheiate
- **Distribuție:**
 - Unități medicale private și de stat
 - Saloane de înfrumusețare
 - Săli de fitness
 - Hoteluri, pensiuni, restaurante
 - Aeroportul Transilvania din Vidrasău
- **Prezent în peste 1.500 de locații din tot județul Mureș**

Contact:

Tel: 0040-744-819386
Tel/fax: 0040-265-268337
e-mail: lightsrl@rdslink.ro

www.sanataateaconteaza.ro

Centrul Medical MATER

Servicii medicale:

Dr.Grif Ecaterina

Medic Primar Obstetrică Ginecologie

- Obstetrică Ginecologie
- Ecografie 4D

Dr.Esanu Odetă

Medic Primar Obstetrică Ginecologie

- Obstetrică Ginecologie
- Ecografie 4D

Dr.Lutencu Lilia

Medic Specialist Obstetrică Ginecologie

- Obstetrică Ginecologie
- Ecografie 4D

Dr.Văcar Mihaela

Medic Specialist Radiologie –Imagistică Medicală

- Ecografie mamară
- Ecografie tiroidiană
- Ecografie abdominală și generală

Dr.Buhnilă Carmen

Medic Specialist Medicină de Familie-Competentă

- Ecografie Generală
- Ecografie abdominală și generală

Servicii gratuite:

- Test de sarcină
- Consiliere psihologică
- Consiliere în criză de sarcină
- Consilierea femeii cu sindrom post-avort
- Cursuri de pregătire prenatală
- Programe educative pentru tineret

„Alături de tine când ai nevoie”

Paste cu praz

Ingrediente:

- 500 g paste fundițe colorate
- 400g telemea feta
- 1 praz
- 3 ardei colorați (roșu, verde, galben)
- 4 roșii
- 250 smântână
- ½ ulei
- 2 ouă (1 crud, 1 fiert)

Mod de preparare:

Se fierb pastele și se strecoară. Ardei, roșiile și prazul se taie cubulețe mici. Se face o maioneză dintr-un gălbenuș fiert și un gălbenuș crud cu 1/2 ulei, la care se adaugă smântâna.

Asamblarea:

Într-un vas adânc se așează un strat de paste fierte, peste care se adaugă un strat de telemea ras pe răzătoarea mare, un strat de ardei, roși și praz, peste care se toarnă maioneză cu smântâna. Se repetă operația până la epuizarea ingredientelor. Ultimul strat să fie maioneză ornate cu bucățele de ardei, praz și roși.

Se ține la frigider aproximativ 1 ora înainte de servire.

Poftă bună!

Ingrediente:

- 300 gr fasole albă
- 300 ml ulei de floarea soarelui
- zeama de la o lămâie
- o ceapă albă răzălită
- sare și piper după gust

Mod de preparare:

Fasolea se lasă în apă la înmuiat de seara până dimineața (10-12 ore)

Se pune la fiert în apă rece și după ce fierbe câteva minute se schimbă apa, de două ori, cu apă fierbinte, lăsând de fiecare dată să clocotească câteva minute.

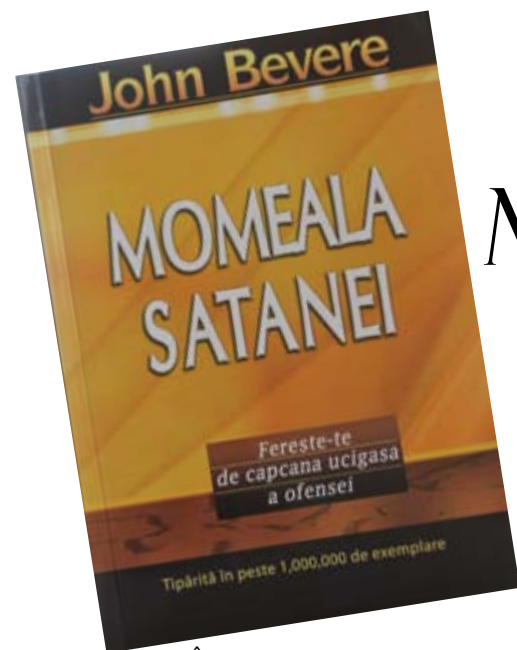
Când este fiartă fasolea se strecoară, se lasă să se răcească, apoi se pune în vasul de la robotul de bucătărie.

Se toarnă uleiul ca la maioneză, se adaugă zeama de lămâie, ceapa, sarea și piperul după gust devenind o pastă care se poate întinde cu ușurință pe pâine.

Lângă ele merg foarte bine măslinile negre.

Poftă bună!

Ioana Baci
Biserica Bethel
Târgu Mureș

MOMEALA SATANEI

Începând din acest an, echipa de redacție a revistei *Suflet de femeie*, și-a propus să recomande cititoarelor revistei în fiecare număr câte o carte care să ne ajute să creștem spiritual prin învățătura sa.

Pentru acest număr vă propunem: "MOMEALA SATANEI" de John Bevere

Subtitlul acestei cărți este: "Ferește-te de capcana ucigăsa a ofensei".

Cartea a fost publicată în limba română de editura Succeed Publishing în 2009 și are 14 capitole precedate de Prefață și Introducere și urmate de Epilog și Supliment devoțional.

Tematica: Ofensa, Jignirea – Capcane ascunse sau prevăzute cu momeală.

Fiecare capitol începe cu un citat din Biblie – o esență a dezbaterilor din cadrul capitolului și este precedat de o mărturie făcută de o persoană a cărei viață a fost schimbată ca urmare a citirii acestei cărți.

Cartea are un limbaj accesibil, captivant care te determină să o citești cu interes până la capăt.

Iată cum începe autorul Prefața acestei cărți: "Cartea pe care o ții în mână s-ar putea să constituie cea mai importantă confruntare cu adevărul de care vei avea parte vreodată. Pot afirma aceasta cu convingere nu pentru că eu am scris-o, ci datorită subiectului pe care-l tratează. Problema jignirii, care reprezintă chiar esența momelii Satanei, este deseori obstacolul cel mai dificil cu care trebuie să se confrunte și pe care-l are de depășit omul". Tot autorul ne spune în Introducere: "Satan ... lucrează cu șiretenie, este viclean și iscusit. Nu uita că se poate deghiza chiar ca un mesager al luminii. Dacă nu suntem pregătiți, pe baza Cuvântului lui Dumnezeu, ca să discernem corect binele de rău nu-i vom recunoaște capcanele". Apoi continuă: "Cartea de față scoate la lumină această capcană fatală (jignirea) și arată cum putem scăpa din strânsoarea ei fără a-i mai cădea în plasă."

Acest mesaj a fost predicat de autor și în urma auzirii lui au fost multe persoane eliberate.

"Dumnezeu mi-a vorbit, spunându-mi că acesta este doar începutul. Mulți vor fi eliberați, vindecați și restaurați în timp ce citesc această carte și ascultă îndemnurile Duhului Sfânt. Cred că, pe măsură ce vei citi cuvintele de pe aceste pagini, Învățătorul și Sfătătorul le va aplica în viața ta, în mod personal." Autorul grupează oamenii jigniți în două mari categorii: cei care au fost într-adevăr nedreptățiți și cei care cred că au fost nedreptățiți, dar care, în realitate, se înșală.

Citind această carte este imposibil să nu te regăsești în vreuna din ipostazele descrise și comparându-te cu personajele biblice prezentate de autor, care au iertat și astfel au biruit în situații extrem de neplăcute (vezi Iosif, David), este imposibil să nu înțelegi că nimic nu este întâmplător și că Dumnezeu este Acela care transformă suferința în biruință și răul în bine în viețile noastre.

În această carte vei găsi terapie și pentru situația ta. Nu te lasa păcălită! Scapă din capcana fatală a dușmanului! Răspunsul pe care îl dăm în fața ofensei ne afectează viitorul și relația cu Dumnezeu. Dacă acționăm corect în fața jignirii devenim persoane mai puternice.

Acest best seller, ajuns la a zecea ediție în limba engleză, ne arată cum putem ține jignirea la distanță, evitând mentalitatea de victimă.

"Momeala Satanei" este o carte care merită citită!

Lidia Aldea
Biserica Betel
Târgu Mureș

Dragi cititoare,

Acum când revista noastră numără cea de-a 8, dorim să vă mulțumim pentru atenția care o acordați acestei publicații creștine. Încă de la lansarea ei, revista *Suflet de femeie*, și-a propus să pătrundă în tainele adânci ale feminității, să mângâie, să învețe, să încurajeze, dăruind o hrană sufletească și spirituală fiecărei cititoare. Ne-au fost de un real folos articolele, rețele, poeziile și mărturiile scrise de dumneavoastră, dar și încurajările sau sfaturile. Cu ajutorul bunului Dumnezeu revista ajunge trimestrial la circa 600 de persoane, fiind distribuită gratuit în special în județul Mureș și nu numai, uneori ea a ajuns chiar peste hotare în țări cum ar fi Spania, Grecia etc. Transmitem cu această ocazie mulțumirii tuturor persoanelor care sunt implicate voluntar la distribuirea revistei și apreciem munca lor eficientă și dedicată, revista fiind distribuită gratuit, din mână în mână, de la femeie la femeie, nu se utilizează servicii poștale sau curierierat. În acest an a fost lansată și varianta online a revistei pe site-ul dedicat: www.sufletdefemeie.ro și pe această cale mulțumim echipei de voluntari informaticieni.

Vă puteți implica în dezvoltarea acestei publicații prin articolele, poeziile, rețele, sfaturile, mărturiile, încurajările și chiar criticile pe care așteptăm să le trimiteți pe adresa contact@sufletdefemeie.ro

Vă dorim o primăvară însoțită și așteptăm să ne scrieți!

CONTACT: sufletdefemeie.ro; contact@sufletdefemeie.ro

Biserica Penticostală BETANIA:

str. Pavel Chinezu nr. 5, Târgu Mureș

Biserica Creștină NOUL LEGĂMÂNT:

str. Cuza Vodă nr. 22, Casa Sindicatelor, et.3, sala 53, Târgu Mureș

Biserica Penticostală FILADELFIA:

str. Substejăriș nr. 17, Târgu Mureș

Biserica Penticostală BETHEL:

str. Arany Janos nr. 24-26, Târgu Mureș

